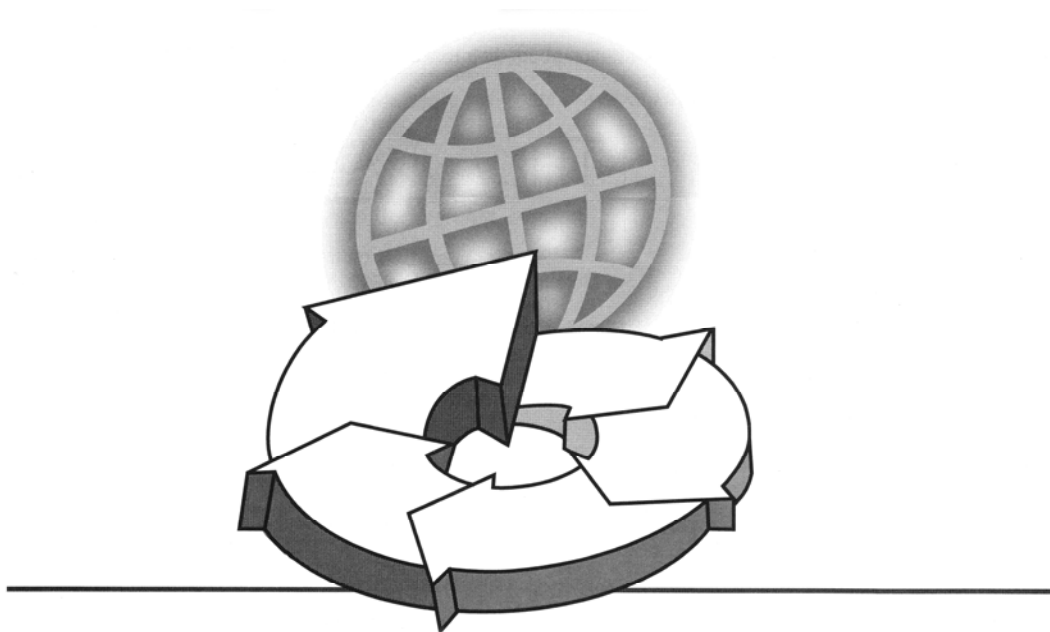

Kurs Omega

Praktický výcvik zakladatelů sborů

Učednictví

ALIANCE PRO ZAKLÁDÁNÍ SBORŮ

ve spolupráci s

PETER DEYNEKA RUSSIAN MINISTRIES

**Kurs Omega:
Praktický výcvik zakladatelů sborů**

Vydala
The Bible League, 16801 Van Dam Road, South Holland, IL 60473 USA
Tel: (800) 334-7017 E-mail: info@BibleLeague.org www.bibleleague.org

Copyright ©1999 *The Alliance for Saturation Church Planting*
Tyto materiály byly připraveny ve spolupráci s Peter Deyneka Russian Ministries, Projekt 250.

Reprodukce a distribuce těchto materiálů či jejich částí v jakékoliv formě je **povolena a vítána** za podmínky, že:
(1) v citaci či kopii bude uvedeno autorství, (2) budou vyznačeny případné změny či úpravy, (3) tato publikace nebude prodávána za cenu vyšší než náklady na její reprodukci a (4) nebude pořízeno více než 1000 kopií.

Pokud byste měli zájem vystavit tyto materiály na Internetu či je chtěli použít jiným než výše uvedeným způsobem, obraťte se prosím na

The Alliance for Saturation Church Planting, H-1111 Budapest, Budafoki út 34/B III/2, MAĎARSKO,
Tel: +(36-1) 466-5978 and 385-8199 Fax: +(36-1) 365-6406 E-mail: SCPAlliance@compuserve.com.

Překlady či úpravy vhodné pro vaši kulturu či prostředí jsou také vítány. Opět prosím kontaktujte *Alianci*, abychom mohli povzbudit a informovat i další lidi, kteří by mohli mít zájem o váš překlad nebo oblast práce.

Pokud se chcete dozvědět více o službě jednotlivých zúčastněných organizací, kontaktujte prosím:

P.O. Box 843
Monument, CO, USA 80132-0843
Bezplatná linka: (800) 649-2440
E-mail: Contact_USA@AllianceSCP.org
www.AllianceSCP.org

Kancelář pro Evropu: e-mail: SCPAlliance@compuserve.com

Project 250
P.O. Box 496, 1415 Hill Avenue
Wheaton, IL, USA 60189
Tel: (630) 462-1739 Fax: (630) 690-2976
E-mail: RMUSA@ASR.ru
www.russian-ministries.org

Všechny biblické citace jsou z českého ekumenického překladu Bible, Copyright © 1985, Československá biblická společnost. Další použité překlady jsou Bible svatá, podle posledního vydání kralického z roku 1613 (KR), a Nová smlouva, Copyright © 1994, Křesťanská misijní společnost (NS),

Poděkování

Chceme vyjádřit srdečné poděkování a vděčné uznání všem, kteří přispěli k přípravě těchto výcvikových příruček. Následující lidé zásadním způsobem přispěli k sepsání a úpravám těchto materiálů. Pane, zbuduj si svou církev... až na sám konec země!

Jay Weaver, hlavní redaktor, *World Team*

Richard Beckham	<i>Greater Europe Mission</i>
David & Lisa Bromlow	<i>Christ For Russia</i>
Ron Brunson	<i>World Witness and United World Mission</i>
Don Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Bea Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Hunter Dockery	<i>World Harvest Mission</i>
Mike Elwood	<i>Greater Europe Mission</i>
Jeff Geske	<i>United World Mission</i>
Dave Henderson	<i>CB International</i> — <i>Project 250, Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Bob Mackey	<i>United World Mission</i>
Bob Martin	<i>United World Mission</i>
Paul Michaels	<i>Grace Brethren Intl. Mission</i>
Norie Roeder	<i>United World Mission</i>
Ki Sanders	<i>World Team</i>
Larry Sallee	<i>UFM International</i> — <i>Project 250, Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Eric Villanueva	<i>United World Mission</i>
David Westrum	<i>Interlink Ministries</i> — <i>Project 250, Peter Deyneka Russian Ministries</i>

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ ZA ADMINISTRATIVNÍ A TECHNICKOU PODPORU

Edith Bond	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
David Gál	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
Nell Harden	<i>Profesor angličtiny v důchodu</i>

O ALIANCI

Tento kurs byl připraven *Aliancí pro zakládání sborů* (*The Alliance for Saturation Church Planting*) ve spolupráci s Projektem 250 organizace Peter Deyneka Russian Ministries. *Aliance* je společenstvím církvi a misijních organizací, které usilují o mobilizaci věřících k tomu, aby naplnili všechny země střední a východní Evropy a bývalého Sovětského svazu evangelikálními sbory. Saturační zakládání sborů je strategie, která se snaží založit sbory v každém městě, vesnici a čtvrti, aby ti, kdo přijmou Krista, měli společenství, ve kterém budou moci růst a být vybaveni ke službě. *Aliance* je postavena na myšlence, že spojení sil zvyšuje efektivitu, odstraňuje duplicitu a demonstuje jednotu Kristova těla.

ČEMU VĚŘÍME:

- Božím hlavním nástrojem evangelizace a učednictví je sbor.
- Partnerství církvi a misijních organizací má zásadní význam při množení sborů a rozvoji hnutí saturačního zakládání sborů.
- Výcvik vůdců je nezbytně nutný k zakládání sborů a růstu církve.
- Vyznáním víry *Aliance* je Lausanneské krédo.

CO DĚLÁME:

A. Výcvik a osobní vedení zakladatelů sborů

Aliance zajišťuje prakticky orientovaný výcvik ve stylu semináře s praktickými úkoly pro službu, který má za cíl zakládání množících se sborů.

B. Sbírání informací

Přesné informace vedou k dobrým rozhodnutím při snaze zakládat sbory. *Aliance* může pomoci s výcvikem a konzultacemi vašich potřeb při sběru informací v oblasti zakládání a růstu sborů.

C. Modlitební hnutí

Hnutí zakládání sborů začíná vizí, kterou je třeba najít a upřesnit skrze hledání Božího srdce na modlitbách. *Aliance* vám může pomoci lépe pochopit úlohu modlitebních hnutí v rámci úkolu zakládání sborů, a poradit s tím, jak budovat modlitební hnutí ve vašem okolí.

D. Sdílení vize

Jaká je Boží vůle pro vaši zemi? Bůh chce všude zakládat sbory! *Aliance* může pomoci skrze semináře o principech saturačního zakládání sborů tuto vizi rozšířit i ve vašem okolí.

DALŠÍ INFORMACE:

The Alliance for Saturation Church Planting
Regional Resource Team
H-1111 Budapest
Budafoki út 34/B III/2, MAĎARSKO
Tel: +(36-1) 466-5978 or 385-8199
Fax: + (36-1) 365-6406
E-mail: SCPAlliance@compuserve.com

Obsah

Učednictví

Lekce 1: Úvod do výchovy učedníků	1
Lekce 2: Vaše úloha v činění učedníků	7
Příloha 2A: Rysy křesťanské lásky	13
Lekce 3: Znat svůj cíl, znát své lidi	15
Příloha 3a: Víra, naděje a láska	21
Lekce 4: Jak pomoci duchovnímu růstu učedníků	23
Příloha 4A: Hodnocení potřeb v duchovním růstu	29
Lekce 5: Formy činění učedníků	31
Příloha 5A: Plán výchovy učedníků	37
Lekce 6: Diskusní seminář o učednictví	43

Úvod do výchovy učedníků

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je představit strategické postavení činění učedníků v celkovém procesu zakládání sborů.

☞ OSNOVA LEKCE

- Učednictví je jedním z úkolů církve.
- Učednictví leží v srdci sborového života.
- Učednictví má zásadní význam pro růst církve.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Rozumět biblickým základům činění učedníků v souvislosti s Velkým posláním.
- Mít větší osobní vizi a oddanost úloze činění učedníků.
- Rozumět Božímu hlavnímu záměru a tomu, jak se týká úlohy činění učedníků.
- Chápat, jak efektivní učednictví přispěje k jeho úspěchu jako zakladatele sboru.

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Lekce o učednictví v Příručkách III a IV na sebe navazují. Proto se doporučuje, aby celý oddíl o učednictví vedl jeden instruktor. Je-li zapotřebí více instruktorů, musí mezi nimi být těsná koordinace. Před začátkem cyklu přípravy by si instruktor měl přečíst celý oddíl (všech šest lekcí včetně akčních plánů a příloh), aby porozuměl jedinečnému přístupu k jejich obsahu.

Úvod

Výchova učedníků je pro zakládání sborů nepostradatelná a je zodpovědností místního sboru. Sborové se reprodukuje proto, že se prostřednictvím učednictví v životech dalších lidí reprodukuje učedníci. Je-li evangelizace duchovním porodnictvím, pak učednictví je duchovní pediatrií. Při výchově dětí netoužíme vychovávat děti, které budou věčně závislé a nedospělé. A také v procesu učednictví pomáháme našim bratrům a sestrám v Kristu růst do úplné duchovní zralosti – ve spolupráci s Bohem ve vzájemném budování a posvěcování. I když je výchova učedníků úkolem místního sboru, je možné ji uskutečňovat různými způsoby. Spíše než aby tato řada lekcí navrhla striktní postup, jak krok za krokem vychovat učedníky, pomůže vám porozumět funkci činění učedníků v rámci zakládání sborů a tomu, jak tuto funkci účinně naplňovat ve vaší službě.

I. BIBLICKÝ ZÁKLAD

Výchova učedníků byla jádrem Ježíšovy služby, když byl tady na zemi. Evangelia nám poskytují jasný popis toho, jak si vyvolil některé lidi, aby ho následovali, a jak je připravil a vyslal, aby pokračovali v jeho poslání. Bible tyto lidi nazývá „učedníci“, což znamená žáci, následovníci nebo učňové. Ve velkém poslání Ježíš zjevuje, že činění učedníků je středem jeho záměru s církví, dokud se nevrátí.

"Byla mi dána *všechna* pravomoc na nebi i na zemi. Proto **jdouce, učíte mými učedníky všechny** národy, **křtíce** je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svatého, **učíte** je zachovávat *všechno*, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po *všechny* dny až do skonání tohoto věku. Amen" (autorův doslovný překlad Matouše 28:18-20).

Činění učedníků je v samém jádru velkého poslání. Dominantním slovem, které tento úsek spojuje dohromady je „všechno“. Všechna pravomoc, všechny národy, všechno (co jsem vám přikázal) a všechny dny. V řečtině jsou slovesa „jít“, „křtít“ a „učit“ v přechodníku. Jen sloveso „činit učedníky“ je zde v rozkazovacím způsobu. Těmito prostými a přece hlubokými slovy Ježíš dává své církvi jak její hlavní úkol, dokud se nevrátí, tak zaslíbení, které zaručuje úspěch. Ve zbytku Nového zákona, zvláště v Pavlových spisech, vidíme, jak první církve ztělesňovala poslušnost tomuto příkazu.

A. Úkol

Hlavní důraz je položen na ústředním příkazu „činit učedníky“. Všimněte si, že je zde příkaz činit učedníky, ne jen obrácené. Tři související přechodníky odhalují tři důležité stránky procesu učednictví:

1. *Jdouce*

Původní řečtinu je možné přeložit jako „když jdete“ nebo „když jste vyšli“. To předpokládá, že ti, kdo se řídí Velkým posláním, jdou. Učednictví mělo být přirozenou součástí našich životů. Ježíš nevychoval učedníky ve sterilní izolaci učebny, ale v kontextu chování životem. Jeho učednictví bylo integrované spíše než izolované. Jeho učedníci mají následovat jeho příkladu, být iniciativní a nečekat, až lidé přijdou do církve.

2. *Křtíce*

Křest je veřejné svědectví, že jednotlivec uvěřil v Krista. Velké poslání uvádí, že křest je „v“ Trojici. Z toho se dozvídáme, jaká je podstata učednickovy nové totožnosti. Jednou z úžasných vlastností Trojice je společenství, které Otec, Syn a Duch sdílejí. A podobně věřící je pokřtěn do smluvního společenství, které sdílí stejný druh jednoty jako Trojice (J 17).

3. *Učíce*

Jako údy Kristova smluvního společenství — církve — a jako ti, kdo se zavázali k poddanosti jeho panství, se křesťané musí učit jak podle toho žít. Všimněte si pozorně, co máme učit. Tento verš neříká, že cílem je vyučovat příkázáním, ale že cílem je *učit poslušnosti* všemu, co Ježíš přikázal. Existuje obrovský rozdíl mezi vyučováním příkázání a vyučováním poslušnosti. To, že budeme lidi jen informovat o Kristově vůli, nesplní Kristův záměr. Musíme je učit (a povzbuzovat a uschopňovat k) poslušnosti. Všimněte si, že mají být vyučeni poslouchat „všechno co přikázal“. To znamená, že je musíme učit poslouchat celou Kristovu vůli a nic nevynechávat. Nesmíme se spokojit s částečnou poslušností, která se velmi snadno může stát normou. Spíše musíme neustále zkoumat Písma a ptát se: „Posloucháme všechno, co je tam napsáno?“ „A jak můžeme každý příkaz poslouchat věrněji?“

Nakonec máme v těchto třech věcech vytrvat „do skonání tohoto věku“, tj. dokud Ježíš nepřijde pro svou církev. Těmito slovy Ježíš ukazuje, že tyto pokyny jsou pro celou církev, dokud se nevrátí – ne jen pro dvanáct učedníků. To spojuje činění učedníků a zakládání sborů v jednotu společného díla. Zakládání sborů vyžaduje učednictví, aby mladý sbor vyžrál. A učednictví vyžaduje zakládání sborů, aby se z nových věřících mohli stávat učedníci.

B. Zaslíbení

Právě popsany úkol se může zdát ohromný. Avšak když jdeme činit učedníky – a křtíme je a snažíme se je učit poslouchat všechno, co Ježíš přikázal – můžeme kráčet s důvěrou. Máme ujištění o konečném úspěchu, protože Kristus má *veškerou pravomoc* a slíbil, že s námi bude *po všechny dny* do konce tohoto věku. Kristus sám je zárukou úspěchu, když v něm zůstáváme a spoléháme na jeho autoritu a přítomnost (srov. J 15:4-17).

Apoštol Pavel, zavřený ve vězení, filipskému sboru s jistotou napsal (Fp 1:6): „Jsem si jist právě tím, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Krista Ježíše.“ Protože si uvědomoval Boží působení a to, že ve věřících a jejich společenství přebývá Boží Duch, věděl, že jeho práce není marná. A to je pro nás na začátku diskuse o činění učedníků dobrá zpráva.

II. DEFINICE UČEDNÍKA A ČINĚNÍ UČEDNÍKŮ

A. Učedník

Učedníka je možné definovat jako člověka, který vložil svou víru v Krista a prostřednictvím křtu se ztotožnil jako Kristův následovník a úd Kristovy církve. Jako člen Kristova smluvního společenství se zavázal k poslušnosti Kristu a snaží se žít v poslušnosti celé Kristově vůli. Tato poslušnost není jen pouhé vnější přizpůsobení se Kristově vůli, nýbrž pramení ze srdce naplněného láskou, vírou a nadějí. Růst učedníka v poslušnosti je celoživotní proces. Písmo popisuje učedníka jako toho, kdo „zapře sám sebe, vezme svůj kříž a bude následovat (Krista)“ (Mt 16:24). Učedník slouží ostatním (Mt 20:25-28). Tu největší lásku chová ke Kristu (L 14:25-27). Lidé poznají, že je Ježíšovým učedníkem, podle jeho lásky k ostatním (J 13:34-35). Jeho život ponese ovoce Ducha (J 15:8).

B. Činění učedníků

Činění učedníků je možné definovat jako proces, jímž se církev spoléhající na Kristovu pravomoc a přítomnost chápe iniciativy...

- vést lidi k víře a poslušnosti vůči Kristu,
- začleňovat je do Kristova těla a jeho smluvního společenství, církve, prostřednictvím křtu
- vést je k životu v poslušnosti celé Kristově vůli.

O vedení lidí k víře a poslušnosti vůči Kristu často mluvíme jako o evangelizaci, kterou jsme studovali dříve. Za účelem této části naší přípravy budeme také předpokládat, že lidé již byli začleněni do Kristova smluvního společenství prostřednictvím křtu a jsou součástí jeho církve. V této části kurzu zaměříme naši pozornost na vedení lidí k životu v poslušnosti celé Kristově vůli.

III. BOŽÍ POVOLÁNÍ ČINIT UČEDNÍKY

A. Připravit Kristovu nevěstu

Když zkoumáme Písmo, vidíme, že úžasným Božím záměrem v historii je oslavit Krista tím, že jej učiní hlavou nade vším. Vidíme také, že Kristu bude dána „nevěsta“, která bude svatá a bezúhonná, která bude „jeho tělem, plností toho, jenž všechno ve všem naplňuje“ (Ef 1:23). Kristus bude vládnout svrchovaně, avšak nebude vykonávat svou autoritu sám. Bude panovat ve spojení se svou nevěstou — církví. Při zakládání sborů se evangelizace soustřeďuje na přivádění lidí k tomu, aby se stali součástí této nevěsty; a činění učedníků se zaměřuje na přípravu nevěsty na její vztah s Ježíšem, jejím Pánem.

Církev je tedy podstatnou částí Božího věčného plánu. Vše, co Bůh nyní dělá, je určeno k vytváření tohoto svatého společenství, lidu pro tento zvláštní účel — aby byl opravdu jedno s ním a mezi sebou vzájemně, aby byl účastníkem právě toho života, který charakterizuje Trojici. Odhalení a přivedení církve k jejímu manželu – Kristu – je poslední, vrcholná událost zaznamenaná ve Zjevení. Po celou věčnost se pak dokonalá nevěsta a Bůh budou těšit a radovat jeden v druhém. Církev konečně přinese Bohu slávu, kterou si zaslouží, bude odrážet jeho svatý charakter a bude ho uctívat „v duchu a v pravdě“ (J 4:23). Svou milostí Bůh ustanovil církev jako prostředek, který použije k naplnění tohoto záměru. *Stručně řečeno, Kristův příkaz činit učedníky je jeho povoláním k účasti na stvoření Božího svatého společenství, dokonalé a svaté nevěsty oddělené pro Krista.*

B. Učinit nevěstu hodnou Ženicha

Vše, co jsme, a vše, co děláme, se musí hodnotit ve světle Božího „povolání“ účastnit se stvoření Božího svatého společenství – církve. Náš úspěch při činění učedníků se měří tím, jak dobře připravujeme nevěstu hodnou Krista. Jsou věci, jež nyní děláme, přípravou nevěsty, která má být hodna svého ženicha? Zamyslete se nad těmito otázkami:

- Připravujeme lidi k tomu, aby rostli v jednotě s Bohem a mezi sebou navzájem? Vedeme je tak, aby žili způsobem, který ukazuje Boží lásku, jež odráží tuto jednotu?
- Připravujeme lidi k tomu, aby mohli hlouběji růst ve víře a naději v Kristu?
- Připravujeme své učedníky k tomu, aby účinněji sloužili ostatním a budovali je v Kristu?

- Připravujeme lidi k tomu, aby byli Kristovými vyslanci, kteří volají druhé k tomu, aby se stali součástí Božího svatého společenství a tím rozšířili Kristovu nevěstu?

IV. JAK VÝCHOVA UČEDNÍKŮ PŘISPÍVÁ K ZAKLÁDÁNÍ SBORŮ

Činění učedníků leží v samém jádru zakládání sborů. Váš úspěch při zakládání nových sborů bude záviset nejen na získávání nových obrácených ke Kristu, ale též na činění opravdových učedníků, kteří Krista stále věrněji poslouchají.

Zakládání sborů je ve skutečnosti budování společenství učedníků tam, kde předtím žádné neexistovalo. Počáteční fáze zakládání sborů zahrnuje vedení lidí k víře a poddanosti Kristu. Jak je vidět z výše uvedené diskuse Velkého poslání, obrácení je v procesu činění učedníků první krok.

Vždy je třeba mít na paměti, že cílem nikdy není obrácení pro obrácení. Obrácení je nutné chápat jednoduše jako první krok v celoživotním procesu. Činění učedníků vede tyto nově obrácené k neustále se prohlubujícímu chápání Kristovy vůle pro ně a buduje je takovým způsobem, že se jí stále více řídí. Toto prohlubování porozumění a poslušnosti vychází ze srdcí naplněných láskou, která rostou ve spojení s Kristem a jednoho s druhým. Jinými slovy, opravdové „společenství“ se vytváří tehdy, když správně probíhá činění učedníků. Pokud zakládání sborů zahrnuje zakládání nových „společenství“ učedníků, pak činění učedníků, jak mu zde rozumíme, je naprosto nezbytné.

Další životně důležitou stránkou toho, jak vašim nově obráceným umožnit, aby poslouchali Krista, je vystrojovat je pro službu. Činění učedníků zahrnuje to, že obráceným lidem umožňujete plodně sloužit jiným za použití duchovních darů, které jim Bůh dal. Činění učedníků tak vede k rychlému násobení spolupracovníků ve službě. Mezi těmito novými spolupracovníky budou i ti, kdo se připojí k úloze zakládání sborů. Toto rychlé násobení spolupracovníků je jedním z nejdůležitějších faktorů při budování hnutí zakládání sborů.

V. KDYŽ ZAČÍNÁME, MUSÍME MYSLET NA KONEC

Když sestavujete vyčerpávající plán činění učedníků pro zakládání sborů, je zapotřebí projít těmito třemi kritickými kroky:

- Porozumět vašemu cíli činění učedníků.
- Porozumět současnému duchovnímu stavu vašich lidí.
- Připravit plán, jak jim pomoci vyrůst z toho, kde nyní jsou, k cíli vašeho učednictví.

Vášim cílem zde je zjistit, čeho chcete dosáhnout ve výchově učedníků. Potom musíte dovolit, aby tento cíl vedl to, co nyní děláte. Tím, kdo tento cíl určuje, je Bůh. Naší zodpovědností je jasně porozumět, čím máme podle Božího povolání být a co dělat, a pak odpovědět ve víře a poslušnosti. Veškeré naše plánování není o nic víc, než poslušná odezva Božímu zjevenému záměru. Plánujeme proto, že chceme Boha poslechnout celým srdcem a myslí. Plánujeme proto, že *máme v úmyslu* poslechnout a uspořádat podle toho naše životy. Takové plánování se vždy provádí ve vědomé závislosti na Bohu. Rodí se a udržuje na modlitbách.

S ohledem na činění učedníků jsou vašim cílem životy v poslušnosti celé Kristově vůli. Vaším počátečním bodem je současný duchovní stav lidí, které vychováváte. Musíte vyvinout strategii, jak vašim lidem pomáhat růst z bodu, kde nyní jsou, k cíli, jímž je poslušnost veškeré Kristově vůli. Musíte najít praktický způsob, jak jim pomoci hlouběji porozumět, co to znamená žít jako člen Kristova smluvního společenství, a umožňovat jim podle toho chodit, tj. žít v poslušnosti celé Kristově vůli. K činění učedníků nedochází v žádném stanoveném místě nebo čase. Je to dynamický mnohostranný proces a je ho možné uskutečňovat v různých rámcích a prostřednictvím různých lidí (viz Učednictví, lekce 4, Formy činění učedníků).

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Co je v nepořádku na evangelizaci bez učednictví?
2. Jaký význam má účinná služba činění učedníků při zakládání nového sboru? Při budování hnutí zakládání sborů?

3. Je možné založit sbor bez dobrého důrazu na učednictví? Proč nebo proč ne?
4. Ve kterých různých souvislostech/formách se může sbor snažit o činění učedníků?

AKČNÍ PLÁN

1. Popište, jaké cíle v oblasti učednictví má v současné době váš sbor.
2. Napište si seznam cílů v oblasti činění učedníků, které byste podle vás měli mít.

Vaše úloha v činění učedníků

KLÍČ K ÚSPĚŠNÉMU UČEDNICTVÍ

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je zopakovat klíčové myšlenky pro úspěch procesu činění učedníků.

☞ OSNOVA LEKCE

- Člověk, který efektivně činí učedníky, neustále roste ve víře, naději a lásce.
- Člověk, který efektivně činí učedníky, je ostatním vzorem víry, naděje a lásky.
- Člověk, který efektivně činí učedníky, se zaměřuje na samotnou podstatu víry, naděje a lásky.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Chápat, proč je pro činění učedníků nanejvýš důležité pokračování jeho osobního duchovního růstu.
- Být plně přesvědčen o tom, že věnování se modlitbě a přípravě i setkávání s věřícími má pro jejich růst v učednictví strategickou důležitost.
- Chápat potřebu zaměřit se na růst lidí, a ne na splnění programu, a být při výchově učedníků vzorem tvořivosti a pružnosti.
- Rozumět obrovskému a potenciálně dlouhodobému dopadu současného činění učedníků na rozmnožování společenství a generací věřících.

☞ PŘÍLOHY

2A Rysy křesťanské lásky

I. DUCHOVNÍ RŮST

Letecké bezpečnostní pokyny nám říkají, že v případě nouze si mají dospělí nasadit potřebné bezpečnostní vybavení dříve, než v tomtéž začnou pomáhat jiným. To proto, že když se oslabíme nebo vyřadíme z činnosti kvůli tomu, že zapomeneme na sebe, nebudeme pak schopni pomáhat v nouzi jiným lidem. Toto nařízení není sobecké, ale pragmatické. A vztahuje se také na oblast učednictví.

Abyste se stali efektivním vychovatelem učedníků, je váš duchovní růst naprosto nepostradatelný. To, co se naučíte během tohoto kurzu, je jen malý začátek. Prohlubování vašeho duchovního života musí být vaší prioritou číslo jedna.

A. Rozvíjejte své duchovní rozpoznání

Vaše schopnost rozeznat duchovní stav vašich lidí v konečném důsledku závisí na vaší vlastní duchovní zralosti. To nenahradí žádný výcvikový program nebo kniha. Čím jste zralejší a čím hlubší bude vaše vlastní osobní zkušenost a chápání víry, lásky a naděje, tím jasněji budete schopni rozeznat jejich přítomnost nebo nepřítomnost u ostatních. Čím hlouběji jste dospěli, tím jasněji a více z Božího hlediska budete chápat, v čem jsou skutečné duchovní problémy v životech vašich učedníků.

Duchovní rozpoznání přichází tehdy, když se naše srdce, duše a mysl připodobňují Bohu. To znamená, že se na věci začnete dívat stejně jako Bůh. Milujete to, co miluje on. Co odmítá Bůh, odmítáte také. Dělá vám radost to, co dělá radost Bohu. Zarmucuje vás to, co Boha. Jeho věci přijímáte za své. Jeho cíle jsou vašimi cíly, jeho hodnoty vašimi hodnotami. Duchovní rozlišení

pochází z hlubokého společenství s Bohem a sdílení všech těchto věcí s vaším nebeským Otcem v modlitbách.

Růst v duchovním rozlišení vytváří touhu po růstu ve vašem poznání a chápání Boha. Budete toužit po otevřenosti a upřímnosti vůči Bohu a nebudete před ním chtít nic skrývat. Zatožíte dát Bohu vše, čím jste a co máte. Budete se radovat z každé příležitosti mu sloužit. Obětovat se pro jeho království budete považovat za čest a radost. Na ničem vám nebude záležet víc než na tom, abyste chodili s Bohem a zažívali jeho blízkost.

B. Naučte se, co působí duchovní zralost

Vaše porozumění tomu, co je zapotřebí k duchovnímu růstu, závisí na vašich vlastních zápasech a vítězstvích v těchto oblastech. Pokud sami nerostete, pak nemáte praktickou zkušenost s tím, co „funguje“ a co ne. Čím je váš růst hlubší, 1) tím jasněji budete chápat, jakým směrem jít, aby vaši lidé dál rostli, a 2) tím jasněji budete rozumět, jak se vypořádávat s duchovními překážkami v jejich životech.

C. Rozvíjejte duchovní vliv

Projevování duchovního růstu ve vašem životě bude tím, co nejvíce otevře oči vašim učedníkům. Když vás budou sledovat, bude se prohlubovat jejich porozumění těmto věcem. Na druhé straně, pokud uvidí, že skutečnost neodpovídá tomu, co říkáte, rychle ztratí motivaci. Mohou vůči vám jako duchovnímu vedoucímu také ztratit respekt, což zničí vaši schopnost ovlivnit jejich životy. Budete mluvit, ale nikdo nebude poslouchat.

II. PROJEVUJTE SVÝM UČEDNÍKŮM KRISTOVU LÁSKU

Je naprosto nezbytné, abyste milovali své učedníky takovou láskou, jakou měl Kristus, a abyste jim tuto lásku projevovali praktickými způsoby. Budou-li s jistotou vědět, že je velmi milujete, budou vůči vám mnohem upřímnější, budou otevřenější vašemu vlivu a budou mnohem ochotnější přehlédnout vaše slabosti a chyby. Na způsobu, jakým je milujete, se budou učit, co to znamená milovat druhé.

A. Co znamená milovat vaše učedníky?

Má to něco společného s vašimi touhami — s tím, co chce vaše srdce. **Milovat se navzájem znamená toužit po sobě.** Toužíte po skutečném společenství mezi sebou (Žd 10:24-25). Chcete spolu trávit čas (Fp 4:1, 1Tes 2:17-18).

Má to něco společného s vaší radostí — s tím, z čeho se raduje vaše srdce. **Milovat jeden druhého znamená jeden z druhého se radovat.** (Fp 4:1, 1Tes 2:19-20, 3:9, 2Kor 7:14-16).

Toužíte být s ostatními bratry a sestrami, abyste se mohli spolu radovat. Máte se rádi a rádi jste spolu. Radujete se z obrazu svého milovaného Spasitele, který vidíte i v těch nejpokornějších a nejzlomenějších lidech. Radujete se, když vidíte svého Otce jednat v duších svých přátel, stejně jako se matka raduje z prvních slov nebo kroků svého dítěte. Přijímáte a vážíte si ostatních takových, jací jsou. Všimáte si dobrých vlastností a úspěchů ostatních a radujete se z nich. Jste trpěliví s jejich slabostmi a chybami.

Má to něco společného s orientací vašeho srdce a mysli — s tím, s kým se vaše srdce a mysl ztotožňují. **Milovat jeden druhého jako Kristus miloval vás znamená být jednoho srdce a jedné mysli** (Řím 12:10,15; Fp 1:27, 2:1-5; Žd 13:3).

Základem vaší jednoty s ostatními je vaše jednota s Kristem. Pokud je ve vašich srdcích a myslích to, co v Kristově, pak jste jednoho srdce i mysli. V Kristu máte stejný úhel pohledu, stejné hodnoty, stejný cíl, stejné utrpení a břemena atd.

Pokud jste jednoho srdce a mysli, neuvažujete o tom, co jsem „já“ a co je „moje“, ale „my“ a „naše“. Vaše radosti jsou jejich radostmi a vaše trápení je jejich trápením. Vaše potřeby jsou jejich potřebami. Váš úspěch je jejich úspěchem, vaše selhání jejich selháním. Když jste požehnání, jsou požehnání oni. Vaše problémy je zajímají a chtějí vám pomoci, jak jen jsou schopni, abyste se problémům mohl postavit nebo je překonat. Vaše cíle je zvláště zajímaví. Chtějí udělat cokoli pro to, abyste jich mohli dosáhnout. Chtějí vám také dát příležitost pomoci jim. Chtějí, abyste si navzájem byli požehnáním. Chtějí vás lépe znát a chápat vás, a touží také potom, abyste je lépe znali a chápali vy.

B. Jak se tato láska projevuje ve vašem životě

Bible je plná popisů toho, jak by se tato láska měla projevovat ve vašem životě. Pokud máte takovou lásku, bude zásadním způsobem ovlivňovat vaše chování, například tak, jak se to popisuje v 1. Korintským 13. Prohlédněte si rozšířenou verzi 1. Korintským 13:4-7 v příloze 2A „Rysy křesťanské lásky“.

Dostali jste příkaz milovat všechny lidi. Máte tuto lásku vyjadřovat, jak jen jste schopni, každému, koho vám Bůh pošle do cesty. Máte však svá omezení. Nemáte dost času nebo prostředků na to, abyste všem prokazovali stejné množství lásky. Musíte si stanovit priority. Bůh je na prvním místě. Dále vám Bůh dal do života lidi, se kterými máte tento láskyplný vztah zakoušet do větší hloubky — například rodinu, sourozence ve sboru apod.

C. Některé praktické návrhy, jak prokazovat lásku svým učedníkům

- **Snažte se s nimi trávit čas, radovat se z nich a ukazovat jim, že máte jedno srdce a jednu mysl.** Podívejte se na charakteristiky lásky k druhým, které jsou popsány v Římanům 12:10-21, Filipským 2:1-8 a 1. Korintským 13:4-7.
- **Společně se modlete.** Modlete se za problémy, které zakoušíte, a za Boží odpovědi do vašich situací. Proste Boha, aby vám ukázal, jak lidem, které vám svěřil, projevit takovou lásku způsobem, na který budou reagovat a v jehož důsledku porostou.
- **Společně studujte.** Čtěte společně knihy a probírejte věci, které se učíte. Studujte společně Bibli a aplikujte ji na každodenní problémy.
- **Bud'te tvořiví.** Tvořivě využívejte čas k dosažení více cílů najednou. Pracujte společně, hrajte společně, společně jezte. Překvapte rostoucí věřící svým upřímným a silným zájmem o ně.
- **Bud'te k dispozici.** Je důležité, aby vaši učedníci věděli, že budete k dispozici, když budou hledat odpovědi na své otázky nebo rady týkající se pochybností, které se vynořují v každodenním životě.
- **Vyhledávejte nápady a podporu od ostatních křesťanů.** Jste-li v této oblasti (tj. projevování lásky) slabí, hledejte pomoc, abyste sami mohli dělat pokroky.

III. SOUSTŘEĎTE SE NA SKUTEČNÉ DUCHOVNÍ POTŘEBY LIDÍ, NE NA PROGRAMY

A. Udržujte jednoduchost

Udržujte zaměření na jednoduché jádro, tj. na lásku, víru a naději. Ostatní věci z těchto tří vyplynou. Ze všeho nejdůležitější je láska. Jestliže vaši učedníci nebudou zůstat v lásce k Bohu a lidem, Duch svatý bude zarmoucen a uhašen. Dojde-li k tomu, Duch nebude moci dosvědčovat jejich duchu, že jsou Božími dětmi. Snadno pak mohou začít ztrácet jak víru, tak naději. Snadno mohou ztratit důvěru v to, že je Bůh skutečně přijímá, a možná dokonce začít pochybovat o tom, zda jsou spaseni. Dostanou-li se do tohoto bodu, veškerá vaše povzbudivá slova nepomohou. Musíte si uvědomit, jakou práci chce Duch svatý konat v jejich životech, a spolupracovat na tomto díle s ním. Pomozte člověku vyřešit jakékoliv problémy s hříchem. Nedávejte falešnou útěchu. Pomozte mu uvidět Boží nejvyšší záměr pro jeho život a to, jak tento záměr Bůh uskutečňuje.

B. Dejte jim možnost udržovat správné priority

Nepřetěžujte své lidi programy a aktivitami. Dejte jim svobodu upustit od aktivit, které jsou méně důležité, aby mohli udržovat své priority, aniž by u nich došlo k přepracování.

C. Buďte trpěliví

Noví věřící mají před sebou dlouhou cestu. Celý jejich vnitřní život se musí proměnit: jejich smýšlení, hodnoty a touhy (Ř 12:2).

Musíte jim dál dávat naději, když padají. Jejich přirozeným sklonem přitom bude upadat do beznaděje. Je zapotřebí, abyste byli jako rodič, který své dítě povzbuzuje, když v něčem neuspěje. Dejte jim čas na vzpamatování se. Povzbuďte je. Nikdy to s nimi nevzdávejte. Musejí vědět, že jim věříte a že Bůh jim může odpustit a odpustí. Musejí vědět, že nic, co dělají, nemůže

vám či Bohu zabránit v tom, abyste je milovali. Pokud se vám tyto věci nepodaří jasně předat, budou ve velkém nebezpečí, že ztratí naději a vzdají se.

IV. SMĚŘUJTE K REPRODUKCI A NÁSOBENÍ

Bez ohledu na to, jakou „formu“ či strukturu při učednictví používáte, musíte najít způsoby, jak násobit počet těch, kdo jsou do úkolu činění učedníků zapojeni. Nemůžete dělat učedníka z každého osobně. Vaše prostředky jsou omezeny a je zapotřebí, abyste do tohoto úkolu zapojili i ostatní – k jejich užítku a růstu. Musíte plánovat, jak násobit spolupracovníky pro službu ve velké skupině, menší skupině a na úrovni jednoho s jedním.

Lidem, které připravujete na úkol výchovy učedníků, je zapotřebí poskytnout následující druhy podpory:

- Příležitosti sledovat ty, kdo dělají ten druh služby, na něž se připravují.
- Pokyny a praktické školení v kriticky důležitých dovednostech.
- Je-li to zapotřebí, pomáhejte při přípravě praktické strategie k uskutečnění toho, co je třeba udělat.
- Vhodné příležitosti k uplatnění toho, co se naučili, a užitečná zpětná vazba.
- Praktickou radu a podporu v rozvoji důvěry a dovedností.

V. HODNOŤTE SVOU SLUŽBU A BUĎTE OCHOTNI DĚLAT POTŘEBNÉ ZMĚNY

Dostává každý člověk to, co potřebuje, aby žil život lásky, víry a naděje? Rostou všichni v lásce a jednotě s Bohem a s lidmi? Je každý člověk efektivně používán Bohem k budování těla Kristova a své vlastní rodiny? Je každý efektivně používán Bohem jako jeho vyslanec v tomto světě? Jaké změny je zapotřebí provést, aby každý člověk mohl dělat skutečné pokroky v každé oblasti?

Nemarněte čas udržováním programu jen proto, abyste měli program. Vaším cílem je, aby každá činnost v rámci služby sloužila účelům uvedeným v předcházejícím odstavci. Vždy se ptejte, zda vaše „formy“ účinně slouží „funkcím“.

VI. UČIT SE, UČIT SE, UČIT SE!

Dál udávejte tempo svým učednictvím. Nepřestaňte si klást otázky. Objevujte, jaké prostředky jsou k dispozici pro váš růst a pro to, abyste mohli v dorůstání do podoby Krista pomáhat ostatním. Ptejte se ostatních, jaké nástroje jsou pro učednictví k dispozici a které jsou užitečné. Je-li nějaký prostředek zapotřebí, ale není dostupný, vytvořte ho a podělte se o něj s ostatními.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Jak je možné tyto myšlenky vztáhnout na naši výchovu dětí pro Krista?
2. Diskutujte o následujícím prohlášení: „Lidé nemají zájem o to, kolik toho víte, dokud nezjistí, jak velký máte zájem o ně.“ Je-li to pravda, jak to může ovlivnit způsoby, jimiž sloužíme druhým?
3. Jaké dobré nástroje jsou dostupné ve vašem jazyce? Jaké nástroje by se měly přeložit nebo vytvořit, aby naplnily vaše potřeby ve výchově učedníků?

AKČNÍ PLÁN

1. Přečtěte si 1. Korintským 13:1-7 a uvažujte nad rysy křesťanské lásky v příloze 2A. Vyberte tři až pět konkrétních situací, ve kterých potřebujete uplatňovat charakteristiky lásky. Do svého duchovního deníku si napište, jak jste tyto vlastnosti aplikovali a s jakými výsledky.

2. Sestavte seznam materiálů k učednictví, které jsou k dispozici ve vašem jazyce nebo v jazyce cílové skupiny lidí, které se snažíte při zakládání sboru zasáhnout.

Rysy křesťanské lásky

(1. KORINTSKÝM 13:4-7)

Během pročitání tohoto seznamu prostě Boha, aby vám ukázal konkrétní situace, ve kterých potřebujete tyto vlastnosti lásky aplikovat.

LÁSKA JE TRPĚLIVÁ

- Láska snáší zranění, aniž by podléhala hněvu či hořkosti anebo se snažila o odplatu.
- Láska důvěřuje, že v životě bratra působí Bůh, nechává soud v Božích rukou, a přitom touží po bratrovi, který ztratil cestu.

LÁSKA JE DOBROTIVÁ

- Láska touží druhému požehnat a přeje svému bratrovi jen to nejlepší, soustrastně chápe bratrovy slabosti a na zranění reaguje laskavými skutky.
- Láska vůči svému bratru vždy projevuje ducha něhy a soucitu bez ohledu na to, co udělal, a velmi jí záleží na bojích a utrpení bratra. Dělá vše, co může aby bratru pomohla je snášet.

LÁSKA NEZÁVIDÍ

- Láska není rozmrzelá tím, že jiní mají prospěch nebo výhody, které ona nemá, a je dokonce ochotná obětovat svou vlastní pozici a vliv pro ostatní.
- Láska se raduje z úspěchu a pokroku druhých a dál je povzbuzuje, nehledí na ostatní jako na soupeře o vlivné postavení, ale spíše na ně pohlíží jako na partnery v evangeliu, kterým má sloužit. Láska se vždy ptá: „Co mohu udělat pro to, abych jim pomohl být užitečnějšími služebníky Ježíše Krista?“

LÁSKA SE NEVYCHLOUBÁ A NENÍ DOMÝŠLIVÁ

- Láska nikdy neukazuje na sebe, že je lepší, „spravedlivější“, moudřejší nebo obdarovanější než ostatní. Láska se nesnaží upoutat pozornost, ale dychtivě připisuje zásluhy druhým.
- Láska přiznává svá vlastní omezení a slabosti a je vždy otevřená poučení od ostatních, touží si nechat pomoci od lidí, kteří lépe chápou Boží slovo a žijí ve věrnosti jeho příkazům. Láske velmi záleží na tom, jak slova a činy působí na ostatní bratry.

LÁSKA NEHLEDÁ SVŮJ PROSPĚCH

- Láska neusiluje o vlastní zisk, vlastní ospravedlnění nebo vlastní hodnotu, ale spíše má zájem o dobro společenství jako celku, je připravena vzdát se pro dobro ostatních i těch věcí, na které má právo.
- Když vzniknou neshody (které nejsou jasně výsledkem hříchu), láska je ochotna vidět situaci z pohledu ostatních a podřídit se náležitě autoritě a výslovné vůli Kristova těla. Láska nereaguje způsobem, který jednotu těla ničí. Spíše se snaží sdělovat svá přesvědčení pokorně, mírně a způsobem, jenž zachovává jednotu a respektuje ty, kdo vedou.

LÁSKA SE NEDÁ VYDRÁŽDIT

- Láska se nenechá lehce urazit nebo rozčítit a sotva zpozoruje, když ostatní ubližují.

- Když je láska zraněna, nikdy neoplácí, neusiluje o pomstu a nevyhrožuje. Místo toho oplácí zlo dobrem.

LÁSKA NEPOČÍTÁ KŘIVDY

- Láska si nezaznamenává hříchy druhých a neprodlévá u chyb ostatních.
- Láska rychle odpouští každý prohřešek bez ohledu na to, jestli člověk, který ho způsobil, činí pokání, nebo ne, a odmítá na něm dále stavět.

LÁSKA SE NERADUJE Z NEPRAVOSTI

- Láska se neraduje z poukazování na špatnosti druhých nebo z diskutování o nich a nikdy nemluví o bratru odsuzujícím nebo nelaskavým způsobem.
- Láska chrání pověst svého bratra, nikdy nerozšiřuje pomluvy, ale snaží se je zastavit.

LÁSKA SE RADUJE Z PRAVDY

- Láska dychtí po tom, aby v každé situaci vítězila pravda, i když to je velmi bolestivé nebo to dokonce znamená, že se ukáže, že se sama mýlí.
- Láska touží znát pravdu a chodit v pravdě, přijímat pravdu a držet se pravdy Božího slova. Touží po tom, aby Bůh zkoumal její slova, činy a pohnutky tak, aby mohl odhalit cokoliv, co ho netěší.

LÁSKA VŠECHNO SNÁŠÍ

- Žádný hřích není tak velký, aby ho láska nemohla odpustit a reagovat na něj dobrotou.

LÁSKA VĚŘÍ

- V případě pochybnosti je láska vždy ochotna uznat svého bratra nevinným a slova a činy druhého člověka vždy vykládat tím nejvelkorysejším způsobem. Láska se zdráhá usoudit, že její bratr udělal něco zlého.
- Láska se zdráhá soudit pohnutky slov a skutků svého bratra. Láska ví, že jeho srdci opravdu rozumí jen Bůh.

LÁSKA MÁ NADĚJI

- Láska se vždy drží naděje v nejlepší možnost. Aniž by byla naivní, dychtivě odpouští a dává bratru druhou příležitost.
- Láska vždy doufá v plné zotavení bratra, který upadl. Láska má naději a modlí se, aby se nad ním Bůh smiloval.

LÁSKA VYTRVÁ

- Láska nemá meze. Nikdy nedojde do „kritického bodu“.
- Láska nikdy neřekne: „To byla poslední kapka.“

☞ **CÍL LEKCE**

Účelem této lekce je vyjasnit cíle činění učedníků a to, jak rozeznat duchovní zralost a efektivnost ve službě učedníků ve světle těchto cílů.

☞ **OSNOVA LEKCE**

- Člověk, který dobře činí učedníky, rozumí biblickým kritériím pro růst v poslušnosti, duchovní zralosti a efektivitě služby.
- Člověk, který dobře činí učedníky, rozpoznává duchovní stav svých lidí.
- Člověk, který dobře činí učedníky, má na paměti konkrétní cíl pro své lidi.

☞ **ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY**

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Znat hlavní biblická měřítka duchovní zralosti a efektivnosti ve službě.
- Být přesvědčen, že je nezbytné zaměřit se spíše na srdce než jen na vnější chování.
- Rozumět, jak začít hodnotit duchovní zralost a účinnost služby svých učedníků ve světle biblických měřítek.

☞ **PŘÍLOHY**

3A Víra, naděje a láska (pracovní list)

☞ **DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY**

Než začnete vyučovat tuto lekci, bylo by užitečné, aby si účastníci výcviku prošli přílohu 3A.

ÚVOD

Jak již bylo řečeno v první lekci „Úvod do činění učedníků“, v přípravě plánu učednictví pro zakládání sborů existují tři zásadní kroky:

- Porozumět vašemu cíli činění učedníků.
- Porozumět současnému duchovnímu stavu vašich lidí.
- Připravit plán, jak jim pomoci vyrůst z bodu, kde nyní jsou, k cíli vašeho učednictví.

V této lekci se soustředíme na první dva z těchto kroků.

I. POCHOPENÍ CÍLE VAŠEHO UČEDNICTVÍ

Prvním krokem při přípravě efektivního plánu činění učedníků je jasně pochopit váš konečný cíl. Jak bylo uvedeno v lekci 1, vaším konečným cílem je vést lidi k tomu, aby žili v poslušnosti celé Kristově vůli. Ale co to prakticky znamená?

A. Měřítko duchovní zralosti — víra, naděje a láska

Když čteme Nový zákon, vidíme, že Ježíš shrnuje celou otázku poslušnosti z hlediska „lásky“ (Mt 22:36-40). Tento předpoklad je základem velké části jeho učení ve všech evangeliích (Mt 5-7 — kázání na hoře; L 7:36-50; L 11:39-46; J 14:21 atd.). Později vidíme, že Pavel dělá totéž (Ř 13:8-10; 1Kor 13:1-13; Gal 5:6 atd.).

Bible nám důsledně předkládá také dva další kritické prvky poslušného života: víru a naději (1K 13:13). Více informací najdete v Příloze 3A — „Některé novozákonní odkazy na víru, naději a lásku“. Víra, naděje a láska jsou naprosto nejdůležitější vlastnosti lidí, kteří žijí v poslušnosti celé Kristově vůli. Jsou to ta jediná pravá měřítka duchovní zralosti. Z nich vyplývají všechny další věci. Mají-li vaši učedníci tyto rysy, brzy budou mít také vše ostatní, co si u nich přejete vidět. Především však chtějte, aby vaši učedníci byli lidé víry, naděje a lásky.

B. Měřítka efektivnosti ve službě

Když jde o službu, zjišťujeme, že klíčem je také láska (Ef 4:15-16 a 1Kor 12–14). Bez ohledu na to, jaký druh služby člověk má, cílem je budovat tělo Kristovo v lásce, dokud celé nedoroste „zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti“. Z toho důvodu bude nutným výsledkem služby jiným – jak věřícím, tak nevěřícím – život lásky, víry a naděje. Ježíš sám řekl, že „nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil ...“ (Mt 20:28). A my máme jít v jeho stopách.

Výsledkem je, že církev bude zakoušet jak kvantitativní, tak kvalitativní růst (Mt 13:31-32). Kvantitativní růst znamená, že se církev bude množit v počtu jak jednotlivců, tak sborů – což má vliv na celé Kristovo tělo po celém světě. Kvalitativní růst znamená, že církev zraje do Kristovy podoby.

II. POCHOPENÍ SOUČASNÉHO DUCHOVNÍHO STAVU VAŠICH LIDÍ

Když jste si ujasnili svůj cíl, tj. jací učedníci se mají stát z vašich lidí, musíte je nyní hodnotit ve světle tohoto cíle. Následuje několik doporučených otázek, které vám mají pomoci začít. V konečném důsledku však vaše schopnost rozlišit zralost lidí závisí na vaší vlastní duchovní zralosti. Žádný seznam, kniha nebo vzdělávací program to nenahradí. Čím jste zralejší, tím jasněji budete s to rozeznat duchovní skutečnost v životech lidí, jimž pomáháte. Čím hlubší je vaše osobní zkušenost a chápání víry, naděje a lásky, tím jasněji budete s to rozlišit jejich přítomnost či nedostatek u ostatních. Když poroste vaše „srdečné“ poznání Božího slova, budete schopni používat Slovo v rámci učednictví s větší dovedností a vhledem.

A. Zaměřte se na otázky srdce, ne na vnější chování

Při určování duchovního stavu vašich lidí je důležité soustředit se více na otázky srdce než na vnější chování. Přítomnost a růst víry, naděje a lásky v srdci člověka je prvořadá věc, o kterou vám jde. Vnější chování (slova a skutky) prozrazují co je v srdci (Mt 12:34-35; 15:18-20; L 6:43-45; 8:15). Je ztráta času snažit se produkovat žádoucí chování, pokud je problém v srdci. Změní-li se srdce, bude vhodné chování následovat.

Když si v chování lidí všimnete něčeho, co není správné, snažte se rozlišit důvody a motivy v pozadí jejich jednání. Řekněme například, že někdo už nechodí na shromáždění sboru. Místo abychom se zaměřili jen na jeho chování a naléhali na něj, aby „byl přítomen“, snažte se rozeznat, proč přestal chodit, a posloužit mu na této úrovni. Existují tři základní otázky, které byste si měli položit.

- Co jejich chování prozrazuje o tom, čemu věří nebo nevěří?
- Co jejich chování prozrazuje o tom, čemu rozumí nebo nerozumí?
- Co jejich chování ukazuje o zaměření nebo postojích jejich srdcí?

V mnoha případech bude nutné s člověkem mluvit, aby jste skutečně zjistili, co se v něm děje.

Učednická služba, která selhává v zaměření na srdce, bude vychovávat lidi, kteří jsou možná dobří ve vnějším přizpůsobování se tomu, co se od nich očekává. Skutečný duchovní růst však bude jen nepatrný.

DŮLEŽITÉ: I když orientaci srdce není možné přímo měřit, je možné ji poměřovat nepřímo slovy a skutky člověka. Naučte se zjišťovat způsoby chování, které prozrazují základní postoje srdce z hlediska následujících otázek:

B. Hodnoťte zralost v lásce, víře a naději

1. Jak hodnotit zralost v lásce

Klíčové otázky týkající se toho, jak zralí jsou vaši lidé v oblasti lásky:

a) *Láska k Bohu*

- Touží po Bohu nade všechny ostatní věci nebo vztahy? Je on jejich životní prioritou číslo jedna? Pokud ne, co se v jejich životě postavilo na jeho místo? Po čem touží víc než po něm?
- Radují se v Bohu nade všechno ostatní? Mají v něm vše převyšující potěšení? Pokud ne, z čeho se těší více než z Boha? Co v jejich srdcích zaujalo jeho místo?
- Jsou s Bohem jednoho srdce, duše a myslí? Pokud ne, co se v jejich srdcích postavilo na jeho místo? Komu nebo čemu se přizpůsobují svá srdce a myslí? S kým nebo s čím se ztotožňují? Čí hodnoty vyjadřují? Jsou rozpolcení ve své oddanosti?
- Jak důsledně chodí v této lásce? Když upadnou, jak rychle činí pokání a začnou znovu chodit s Bohem?
- Projevuje se u nich nějaká (nepatřičná) láska k tomuto světu?

Musíme si uvědomit závažnost této otázky. Ve skutečnosti se totiž jedná o problém modlářství. Komu nebo čemu člověk dal své srdce, je tou nejdůležitější otázkou, které v tomto životě čelíme. Ve snaze milovat Boha i svět současně se u mnohých projeví rozdělené srdce. Pomozte svým učedníkům uvědomit si nemožnost takového postoje (Mt 6:24; Jk 4:4-5; 1J 2:15-17). Láska k světu a láska k Bohu jsou neslučitelné. Nakonec zvítězí jedna nebo druhá. Jasně známky pokračující lásky k světu naznačují, že u takových lidí je láska k Bohu mrtvá nebo umírající bez ohledu na to, jak „nábožensky“ navenek vypadají. Dokud se s tímto člověk nevypořádá, je duchovní růst nemožný. Podívejte se na seznamy, ve kterých Pavel popisuje ovoce těla. Tyto věci jsou dodatečným znamením, že v srdci člověka je přítomna láska k světu (Gal 5:19-21; 1Kor 6:9-10; Ř 1:28-32; Jk 3:14-16).

b) *Láska k lidem*

- Touží mít opravdové společenství s jinými věřícími (Žd 10:24-25) a trávit s nimi čas? (Fp 4:1; 1Tes 2:17-18)
- Radují se z ostatních věřících? Mají v nich potěšení? (Ef 1:15-16; Fp 1:3-8; 4:1; 1Tes 2:19-20; 3:9)
- Jsou jednoho srdce, duše a myslí se svými bratry a sestrami v Kristu? Projevují praktickými způsoby svou jednotu a lásku? (Sk 4:32-35; Ř 12:10-21; 1Kor 13:4-7; Fp 1:27; 2:1-4; Žd 13:3)
- Milují své rodiny? Slouží důsledně svým rodinám v lásce, prohlubují jednotu rodiny a budují v Kristu každého člena? (Ef 5:25-6:4)
- Mají srdce pro ztracené lidi? Projevují jim důsledně lásku? (Gal 6:10)

2. Jak hodnotit zralost ve víře

Klíčové otázky určující zralost vašich lidí v oblasti víry:

- Rozumí tomu, co je to víra?
- Chápu Boží milost?
- Je jejich víra pevně založena na Písmu? Mají dostatečné porozumění ústředních biblických pravd? (Ř 10:17)
- Jsou o těchto pravdách hluboce přesvědčeni?
- Mají hluboké přesvědčení, že je Bůh miluje a že je v Kristu plně přijal?
- Žijí vírou a ve spoléhání na Boží milost v každé oblasti jejich životů?

3. Jak hodnotit zralost v naději

Klíčové otázky týkající se toho, jak jsou vaši lidé zralí v oblasti naděje:

- Upínají se jejich srdce na Krista a na jeho povolání pro ně (1J 3:1-3)? Žijí skutečně právě pro to? (Fp 3:7-14)

- Rozumí Božím zaslíbením pro ně? Důvěřují Bohu, že bude svým zaslíbením věrný? (Ř 4:18-24)
- Jsou přesvědčeni, že Bůh způsobuje, že jim „všecko napomáhá k dobrému“, a že je připravuje na život, který jim připravil? (Ř 8:28-30)

C. Hodnoťte efektivitu ve službě jiným

Když vaši učedníci rostou ve víře, naději a lásce, měli by být ve službě jiným stále více efektivní. Klíčové otázky k přemýšlení jsou:

- Používají efektivně veškeré dary a schopnosti, které jim Bůh dal k budování jiných v lásce, víře a naději? (Ef 4:11-13,15-16)
- Povzbuzují a umožňují lidem růst ve spojení s Bohem a mezi sebou vzájemně? Umožňují ostatním žít životy, které dávají najevo Boží lásku, která toto spojení odráží? (Žd 10:24-25)
- Poskytují svým bratrům praktickou podporu, kterou potřebují na překonání duchovních potíží ve svých životech? (Viz Učednictví, lekce 4 — „Jak pomoci duchovnímu růstu učedníků“)
- Sdělují účinně evangelium ztraceným lidem? (1Tes 1:8)
- Vedou ztracené ke Kristu a začleňují je do Kristova efektivně?
- Povzbuzují a umožňují jiným křesťanům, aby účinně sdělovali evangelium ztraceným slovem i skutkem?

III. NĚKTERÉ PRAKTICKÉ NÁVRHY, JAK PROKAZOVAT LÁSKU SVÝM UČEDNÍKŮM

- **Snažte se s nimi trávit čas**, radovat se z nich a ukazovat jim, že máte jedno srdce a jednu mysl. Podívejte se na charakteristiky lásky k druhým, které jsou popsány v Římanům 12:10-21, Filipským 2:1-8 a 1. Korintským 13:4-7.
- **Naplánujte si společný čas**. Duchovní růst v učednictví není náhodný. Učedníky je třeba činit, nenarodí se sami od sebe. Každý učedník má své vlastní potřeby, které musíte cílevědomě a organizovaně brát v úvahu.
- **Sdílejte se o své boje**. Sdílení vašich zápasů a otevřenost potřebám ostatních pomáhá vytvořit pevné pouto mezi vámi a vašimi učedníky.
- **Společně se modlete**. Modlete se za problémy, které zakoušíte, a za Boží odpovědi do vašich situací. Proste Boha, aby vám ukázal, jak lidem, které vám svěřil, projevit takovou lásku způsobem, na který budou reagovat a v jehož důsledku porostou.
- **Společně studujte**. Čtete společně knihy a probírejte věci, které se učíte. Studujte společně Bibli a aplikujte ji na každodenní problémy.
- **Bud'te tvořiví**. Tvořivě využívejte čas k dosažení více cílů najednou. Pracujte společně, hrajte společně, společně jezte. Překvapte rostoucí věřící svým upřímným a silným zájmem o ně.
- **Bud'te k dispozici**. Je důležité, aby vaši učedníci věděli, že budete k dispozici, když budou hledat odpovědi na své otázky nebo rady týkající se pochybností, které se vynořují v každodenním životě.
- **Vyhledávejte nápady a podporu od ostatních křesťanů**. Jste-li v této oblasti (tj. projevování lásky) slabí, hledejte pomoc, abyste sami mohli dělat pokroky.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Co ve světle Božího nejvyššího záměru znamená být duchovně zralý? Co to znamená být ve službě efektivní?
2. Jak zralí si myslíte, že jsou vaši lidé, když je poměřujete vírou, nadějí a láskou? Kde je růst nejnaléhavěji zapotřebí? (Pokud jste dosud s nikým nezačali pracovat, vztáhněte tyto otázky na sebe.)

3. Jak účinní si myslíte, že jsou vaši lidé ve službě jiným ve světle výše uvedených měřítek? (Pokud jste dosud s nikým nezačali pracovat, vztáhněte tuto otázku na sebe.)

AKČNÍ PLÁN

1. Vyplňte pracovní list obsažený v příloze 3A — „Víra, naděje a láska“

Víra, naděje a láska

PRACOVNÍ LIST

Níže je uvedeno několik úseků Písma, které byly určeny různým novozákonním sborům. Prosim, zakroužkujte každý výskyt slov „víra“, „naděje“ a „láska“ v těchto textech. Pro každé z těchto slov použijte jinou barvu.

Římanům 5:1-5: „¹Když jsme tedy byli ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista. ²Skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti, v níž stojíme a chlubíme se v naději Boží slávy. ³A nejen to, chlubíme se také souženými, neboť víme, že soužení působí vytrvalost, ⁴vytrvalost osvědčenost a osvědčenost naději. ⁵A naděje nezahanbuje, neboť láska Boží je vylita v našich srdcích skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“

1. Korintským 13:13: „Nyní zůstává víra, naděje a láska, tyto tři věci. Ale největší z nich je láska.“

Galatským 5:5-6: „Neboť my v Duchu na základě víry očekáváme naději spravedlnosti. ⁶Neboť v Kristu Ježíši nic neznamena obřízka ani neobřízka, ale víra působící skrze lásku.“

Efezským 1:15-18: „¹⁵Proto i já, když jsem uslyšel o vaší víře v Pána Ježíše a lásce ke všem bratřím, ¹⁶nepřestávám za vás děkovat a stále na vás pamatuji ve svých modlitbách. ¹⁷Prosim, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení, abyste ho poznali ¹⁸a osvětleným vnitřním zrakem viděli, k jaké naději vás povolal, jak bohaté a slavné je vaše dědictví v jeho svatém lidu.“

Efezským 3:14-19: „¹⁴Z toho důvodu klekám na kolena před Otcem našeho Pána Ježíše Krista, ¹⁵po němž má své jméno každá rodina v nebesích i na zemi, ¹⁶aby vás podle bohatství své slávy posílil mocí skrze svého Ducha na vnitřním člověku, ¹⁷aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích a abyste byli zakořeněni a založeni v lásce, ¹⁸a tak abyste byli schopni pochopit se všemi svatými, jaká to šíře a délka a výše a hloubka, ¹⁹a poznat lásku Kristovu, která převyšuje poznání, a tak byli naplněni až do vší plnosti Boží.“

Koloským 1:3-5, 22-23: „³Vždy, když se za vás modlíme, děkujeme Bohu a Otcovi našeho Pána Ježíše Krista – ⁴neboť jsme slyšeli o vaší víře v Kristu Ježíši a o lásce, kterou máte ke všem svatým – ⁵pro naději, která je pro vás uložena v nebesích. O ní jste slyšeli již dříve ve slovu pravdy – evangeliu... ²²nyní [vás] smířil ve svém lidském těle skrze svou smrt, aby vás před sebou postavil svaté, bez poskvrny a bez úhony, ²³zůstáváte-li v skutku na víře založeni a v ní pevní, a nevzdálíte-li se od naděje evangelia, které jste slyšeli, které bylo hlásáno v celém stvoření pod nebem a kterého jsem se stal já, Pavel, služebníkem.“

1. Tesalonickým 1:2-3: „²Stále vzdáváme díky Bohu za vás za všechny, když se o vás zmiňujeme na svých modlitbách, a neustále ³máme na paměti váš skutek víry, vaši námahu lásky a vytrvalost naděje našeho Pána Ježíše Krista před naším Bohem a Otcem.“

1. Tesalonickým 3:6: „Nyní však přišel od vás Timoteus k nám a přinesl nám radostnou zprávu o vaší víře a lásce, i o tom, že na nás stále v dobrém vzpomínáte a toužíte nás spatřit stejně jako i my vás.“

1. Tesalonickým 5:8: „My však, kteří patříme dni, buďme střízliví, oblečení v pancíř víry a lásky a v přilbu naděje spasení.“

2. Tesalonickým 1:3-4: „³Bratři, jsme zavázáni stále za vás Bohu vzdávat díky, jak je to správné, protože převelice roste vaše víra a rozhovňuje se láska všech vás k sobě navzájem. ⁴I my sami se tedy vámi chlubíme v církvích Božích pro vaši vytrvalost a víru ve všech vašich pronásledováních a souženích, která snášíte.“

1. Timoteovi 1:5: „Cílem tohoto nařízení je láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry.“

2. Timoteovi 1:13: „Měj za vzor zdravých slov to, co jsi slyšel ode mne ve víře a lásce, která je v Kristu Ježíši.“

Filemonovi 4-7: „⁴Děkuji svému Bohu vždycky, když se o tobě zmiňuji ve svých modlitbách, ⁵neboť slyším o tvé lásce a víře, kterou máš vůči Pánu Ježíši a ke všem svatým. ⁶Prosím, aby se společenství tvé víry projevilo v poznání všeho dobrého, jež je v nás pro Krista. ⁷Neboť jsem měl mnoho radosti a povzbuzení ze tvé lásky, protože skrze tebe, bratře, byla občerstvena srdce svatých.“

Židům 6:10-12: „¹⁰Neboť Bůh není nespravedlivý, takže by zapomněl na vaši práci a lásku, kterou jste projevíli jeho jménu, když jste posloužili – a ještě sloužíte – svatým. ¹¹Toužíme však, aby každý z vás projevoval stejnou horlivost k nabytí plné jistoty naděje, která vytrvá až do konce, ¹²abyste nezlenivěli, ale napodobili ty, kteří jsou skrze víru a trpělivost dědici zaslíbení.“

Židům 10:22-24: „...²²přistupujme [k Bohu] s opravdovým srdcem v plnosti víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. ²³Neochvějně držíme své vyznání naděje, neboť ten, který dal slib, je věrný; ²⁴a buďme pozorní jedni k druhým, abychom se rozněcovali v lásce a dobrých skutcích.“

Jakub 2:5: „Poslyšte, moji milovaní bratři! Což nevyvolil Bůh chudé tohoto světa, aby byli bohatí ve víře a stali se dědici království, jež zaslíbil těm, kdo ho milují?“

1. Petrův 1:3-9, 21-22: „³Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás podle svého velikého milosrdenství znovu zplodil k živé naději vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých, ⁴k dědictví nezničitelnému, neposkvřenému a nevadnoucemu, uchovávanému v nebesích pro vás, ⁵kteří jste mocí Boží sřežení skrze víru k záchraně, která je připravena, aby byla zjevena v posledním čase. ⁶Proto jásáte, i když jste nyní nakrátko, je-li to nutné, zarmoucení rozličnými zkouškami, ⁷aby osvědčenost vaší víry, vzácnější než pomíjející zlato, jež je zkoušeno ohněm, byla nalezena k chvále, slávě a cti při zjevení Ježíše Krista. ⁸Ač jste ho neviděli, milujete ho; ačkoli ho ani nyní nevidíte, věříte v něho a jásáte nevýslovnou radostí, plnou slávy, ⁹docházejíce cíle své víry, záchrany duší... ²¹skrze něho věříte v Boha, jenž ho probudil z mrtvých a dal mu slávu, takže vaše víra i naděje se upíná k Bohu. ²²Když jste poslušností pravdy skrze Ducha očistili své duše k nepředstírané bratrské lásce, vytrvale se navzájem milujte z čistého srdce.“

Jak pomoci duchovnímu růstu učedníků

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je (1) připravit zakladatele sborů tak, aby byli schopni odhalit, co křesťané potřebují vědět a dělat, aby mohli žít životem plným lásky, víry a naděje, a (2) připravit je na řešení nejčastějších příčin duchovních zápasů a problémů.

☞ OSNOVA LEKCE

- Každý věřící duchovně zápasí.
- Správná podpora ve správný čas může zamezit duchovní stagnaci a povzbudit k růstu.
- Pro zbožný život a službu ostatním jsou zcela nezbytné jak „vědění“, tak „dělání“

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Rozumět a být schopen rozpoznat nejčastější příčiny duchovních potíží v životech nových věřících.
- Uvědomovat si správné biblické způsoby řešení těchto problémů, které vedou k duchovnímu růstu.
- Být schopen poznat, které klíčové věci potřebují noví věřící vědět, aby mohli žít životem plným lásky, víry a naděje a efektivně sloužit ostatním.

☞ PŘÍLOHY

4A Hodnocení potřeb v duchovním růstu

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Na základě svých vlastních zkušeností si před začátkem výuky vyplňte přílohu 4A a připravte si fólie na zpětný projektor nebo plakáty, které vám pomohou tyto informace prezentovat celé skupině studentů. Pokuste se účastníkům výcviku předat představu o tom, čeho v této příloze mají snažit dosáhnout.

Zdůrazněte význam materiálu obsaženého v tabulce 4.1.

Úvod

Jako zakladatelé sborů máme mimo jiné za úkol zajistit, že nový sbor duchovně poroste. V této lekci budeme probírat některé rozšířené příčiny a řešení duchovních potíží v životech nových věřících.

I. ODHALTE OBVYKLÉ PŘÍČINY DUCHOVNÍCH POTÍŽÍ

Pokud máte rozpoznat a budovat skutečný duchovní stav svých lidí, musíte vzít v úvahu jeden důležitý faktor — největší duchovní překážky, které se objevují v jejich životech. Co patří mezi nejčastější příčiny duchovních potíží? Co jim brání v životě plném lásky, víry a naděje? Co jim brání efektivně sloužit ostatním? Mají-li vaši učedníci růst, musíte najít způsob, jak jim pomoci tyto překážky překonat.

Mezi některé z nejrozšířenějších příčin duchovních potíží patří:

A. Novým věřícím chybí znalost

- Nechápu některou klíčovou biblickou pravdu.

- Nevědí, jak dělat, co je třeba. Nejsou si jistí, co dělat nebo jak to dělat (například jak s někým sdílet evangelium, jak trávit čas s Bohem v Písmu a modlitbě apod.)
- Nejsou si jistí, jak se zapojit do služby ostatním.

B. Noví věřící nejsou ochotni poslouchat

- Zapomínají a nechají se snadno rozptýlit.
- Chtějí poslouchat, ale jednoduše zapomenou udělat to, co by měli. Ve zmatku okolního světa zapomenou na své priority a nechají se zavalit jinými věcmi.
- Chápu pravdu, ale v podstatě jí nevěří.
- Dovolili, aby je přemohla láska ke světu, nebo se stali otroky hříchu.
- Něco je odradilo a oni to vzdali.
- Jsou zklamaní Bohem nebo jinými křesťany a zlobí se na ně.
- Strach jim nedovolí jít dál.
- Chybí jim motivace.
- Pokud ztratili motivaci, pokuste se zjistit, proč se to stalo. Příčinou obvykle bývá jeden nebo více výše uvedených problémů.

PROBLÉM	CO POTŘEBUJÍ
<p>Nerozumí určité klíčové biblické pravdě.</p> <p>Možná člověk selhává, protože nerozumí ani Bohu ani jeho záměru s ním, protože nechápe, co je opravdová víra ani jak vírou žít, protože nerozumí naději, kterou má v Kristu. Možná nechápe Boží zaopatření v Kristu a v Kristově těle, protože nerozumí Kristově lásce k němu ani tomu, co to znamená opravdu milovat Boha a bližní, nebo protože nechápe, co to znamená být součástí Kristova těla, apod.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Usměrnění a pokyny, které jasně sdělí biblickou pravdu, které člověk nerozumí, a to, jak ji uplatnit v jeho životě. • Příležitosti studovat Písmo více do hloubky. • Povzbuzení, aby se stal pilným čtenářem Slova a osvojil si nutné dovednosti. • Příležitosti pozorovat lidi, kteří ukazují smysl této pravdy na svém vlastním životě.
<p>Neví, jak dělat, co je třeba.</p> <p>Člověk si není jist, co má dělat nebo jako to dělat. Možná se to týká jeho osobního chození s Bohem (např. modlitby, studia Bible, ztišení atd.). Nebo se to může týkat praktické služby jiným (např. vyučování, povzbuzování, vedení rodinné pobožnosti, vydávání osobního svědectví, sdílení evangelia s nevěřícím atd.).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Povzbuzení k uplatnění toho, co se naučil. • Příležitosti pozorovat lidi, kteří dělají, co se od nich žádá. • Pokyny a praktický výcvik v požadovaných dovednostech. • V případě nutnosti pomoc ve vypracování praktické strategie, jak dělat, co je potřebné. • Vhodné příležitosti dělat to, co se člověk naučil, se vstřícnou zpětnou vazbou. • Praktická rada a podpora při rozvíjení důvěry a dovedností.
<p>Nejsou si jisti, jak se zapojit do služby jiným.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Pomoci vidět různé příležitosti ke službě a povzbudit k zapojení se. • Lidi, kteří projevují opravdové uznání za jejich snahu. • Jiné lidi, kteří jsou ochotni nechat si posloužit, když se připravují.

PROBLÉM	CO POTŘEBUJÍ
<p>Jednoduše zapomínají nebo se nechají snadno rozptýlit.</p> <p>Člověk chce poslouchat, ale jednoduše zapomíná dělat, co by měl. Ve spěchu okolního světa zapomíná na své priority a zcela jej upoutávají jiné věci.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Neustále připomínání, aby pokračovali v úsilí. • Neustálé pobízení a praktická pomoc v tom, aby dělali, co je zapotřebí.
<p>Rozumí nějaké konkrétní pravdě, ale ve skutečnosti ji nepřijímají.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Napomenutí za nevíru a povzbuzení k víře. • Důvody, proč věřit určité pravdě, kterou člověk odmítá. • Příležitosti pozorovat lidi, kteří z celého srdce uplatňují tyto pravdy ve svém životě.
<p>Dovolili, aby je přemohla láska ke světu, nebo se stali otroky hříchu.</p> <p>Starosti světa, klam bohatství a touha po světských věcech může často být téměř zdrcující. Nezralý křesťan a dokonce i ti, kdo jsou zralejší, nemusí mít sílu vůle odolat. (Gal 5:17; Mt 13:22; 1Tm 6:8-10; J 2:15-17).</p> <p>Hřích má za následek duchovní smrt. Duch svatý je uhašen. Člověk ztrácí vůli čelit svému hříchu. Ztrácí vůli následovat Krista. Ztrácí touhu po opravdovém duchovním společenství a je v pokušení odejít jak od Boha, tak od svých bratrů. Člověk se stává otrokem hříchu a už není ochoten ani schopen sám se osvobodit (J 8:34; Jk 1:14-15; Žd 3:13).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Praktická rada a důvěrná podpora při řešení jeho konkrétních slabostí a vyhýbání se pokušení. • Pomoc při rozpoznávání hříchu nebo mezer. • Napomenutí a připomínka závažnosti jeho hříchu. • Povzbuzení k pokání z konkrétních hříchů. • Praktická rada a důvěrná pomoc k vítězství nad hříchem. • Důvěrná podpora při vytváření nových zvyků. • Ujistit o odpuštění po pokání. • Důvěrná podpora k opětovnému chození v Duchu.
<p>Ztratili odvahu nebo se začali bát.</p> <p>Ztráta odvahy je v Novém zákoně často následkem utrpení (kvůli pronásledování nebo ztrátě — Mt 13:20-21; Žd 12:3). Vaši lidé mohou čelit odporu ze strany rodiny, přátel nebo místního kněze. Strach z odmítnutí nebo ztráty je může odradit od následování Krista. Zrazování může být také výsledkem falešných očekávání toho, jak bude křesťanský život vypadat, co pro člověka Bůh udělá nebo jak vypadá církev či křesťané.</p> <p>Znechucení může být také následkem duchovních selhání. V důsledku toho může člověk začít pochybovat o tom, že dokáže žít křesťanský život, nebo může mít pocit, že ho Bůh už plně nepřijme. Může dokonce začít pochybovat o svém spasení. Na konci může být tak odrazen, že se prostě vzdá. Selhání v pokusech sloužit může způsobit ztrátu motivace.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Připomenutí Božích zaslíbení. • Vytrvalé ujištění o lásce, přijetí a odpuštění. • Ujištění, že nejsou sami. • Neustálé povzbuzování k vytrvalosti. • Praktická pomoc, aby se člověk vyrovnal se svým strachem a navzdory němu dělal, co je potřebné. • Ujištění o Boží ochraně a požehnání věrnosti. • Vytrvalé povzbuzování k naději v Bohu.

PROBLÉM	CO POTŘEBUJÍ
<p>Zklamali s v Bohu nebo křesťanech a nyní se na ně hněvají.</p> <p>Někdy mají noví věřící falešná očekávání, jak bude křesťanský život vypadat. Když se jejich očekávání nesplní, začnou se na Boha hněvat. Nebo je zklamou křesťané, začnou se hněvat na ně a už se s nimi nechtějí stýkat. Někdy mohou také vinit Boha za to, co udělali takzvaní křesťané.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Vyučování, aby jejich očekávání bylo ve shodě s Božím slovem. • Povzbuzení, aby viděli větší Boží záměr v dopuštění těchto věcí v jejich životech. • Napomenutí, aby nevyčítali Bohu selhání křesťanů. • Napomenutí, aby odpouštěli ostatním jako Bůh odpustil jim.
<p>Ve všech výše uvedených oblastech:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Potřebují bratry a sestry, kteří je milují (Ř 12:10). • Potřebují lidi, kteří se za ně a s nimi budou modlit. • Potřebují lidi, kteří je povedou k zodpovědnosti před Bohem. • Potřebují lidi, kteří jim pomohou dávat pozor na jejich srdce. • Potřebují lidi, kteří udělají, co bude možné, aby jim pomohli překonávat jejich duchovní problémy a růst.

Tabulka 4.1 Řešení příčin duchovních potíží

II. URČETE, JAKOU PODPORU KŘESŤANÉ POTŘEBUJÍ K PŘEKONÁNÍ DUCHOVNÍCH POTÍŽÍ

V okamžiku, kdy se podaří odhalit největší duchovní překážky v životech vašich učedníků, musíte si položit tuto otázku: jakou podporu tito lidé potřebují k překonání svých duchovních potíží? Jakou pomoc by měli dostat, aby mohli žít vytrvalým životem plným lásky, víry a naděje? Co potřebují k tomu, aby mohli efektivně sloužit ostatním?

V tomto okamžiku musíte být zcela realističtí. Těmto problémům čelí všichni vaši lidé. Jen několik z nich bude schopno tyto potíže překonat bez pomoci jiných. Pokud se jim ve správném okamžiku nedostane potřebné podpory, jejich duchovní životy uvíznou na mrtvém bodě. Vy máte za úkol zajistit, že potřebnou podporu dostanou.

Písmo jasně učí, že vyučování a kázání nestačí. Jak velká část problémů z tabulky 4.1 se dá překonat pouze skrze vyučování? Jen velmi malá. Bible mluví o mnoha důležitých oblastech služby v rámci Kristova těla, jako například:

- Varovat, povzbuzovat, vzájemně si pomáhat (1Tes 5:14)
- Domlouvat a napomínat (2Tm 4:2)
- Usvědčovat (Tt 1:9)
- Odvracet hříšníka od bludné cesty (Jk 5:19-20)
- Mluvit pravdu v lásce (Ef 4:15)
- Navzájem se učit (Kol 3:16)
- Navzájem se povzbuzovat a budovat (1Tes 5:11)
- Povzbuzovat se k lásce a k dobrým skutkům (Žd 10:24)
- Posilovat slabiny (Žd 12:12)
- Povzbuzovat a zapřísahat (1Tes 2:11-12)
- Přivádět se na pravou cestu, nést břemena jedni druhých (Gal 6:1-2)
- Navzájem se snášet (Ef 4:2)
- Navzájem si odpouštět (Kol 3:13)
- Modlit se jeden za druhého (Ef 6:18, Jk 5:16, 1J 5:16)

- Vyznávat si navzájem hříchy (Jk 5:16)
- Navzájem si sloužit (Gal 5:13)
- Přijímat se mezi sebou (Ř 15:7)
- Dávat přednost jeden druhému (Ř 12:10)
- Prokazovat si navzájem dobro (Gal 6:10)

Pokud je srdce vašeho učedníka skutečně odhodláno následovat Krista, vždy takovou pomoc uvítá. Mluvte s ním o těchto věcech a získejte jeho dovolu uveřejnit uvedené způsoby mu pomáhat. Pak, když bude nutné vypořádat se s nějakým problémem, nebude vaším zásahem překvapen.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Které bývají nejčastější příčiny duchovního selhání nových věřících?
2. Z jakých důvodů se může stát, že se jim nedaří efektivně sloužit ostatním?
3. Které nejdůležitější principy nemusejí pochopit nebo jim věřit?
4. Které nejdůležitější věci nedělají nebo nevědí, jak dělat?
5. Jaký druh podpory je pro nové věřící ve světle jejich nejčastějších duchovních problémů nejdůležitější?

AKČNÍ PLÁN

1. Pečlivě si pročtete tabulku 4.1 „Řešení příčin duchovních potíží“
2. Přečtete si a zamyslete se nad přílohou 4A „Hodnocení potřeb v duchovním růstu“. Vyplňte dotazník a odpovězte na otázky jednak za sebe, jednak za alespoň jednoho ze svých učedníků.

Hodnocení potřeb v duchovním růstu

_____ (Jméno člověka)

	Není problém			Zásadní problém	
	1	2	3	4	5
Nerozumí určité klíčově biblické pravdě.					
Neví, jak dělat, co je třeba.					
Není si jist, jak se zapojit do služby jiným.					
Rozumí nějaké biblické pravdě, ale ve skutečnosti ji nepřijímá.					
Jednoduše zapomínají nebo se nechají snadno rozptýlit.					
Dovolil, aby ho přemohla láska ke světu, nebo se stal otrokem hříchu.					
Ztratil odvahu.					
Má strach.					
Zklamal se v Bohu nebo křesťanech a nyní se na ně hněvá.					
Chybí mu motivace.					
Jiné					

- Pokud vaši učedníci nerozumí některé klíčové biblické pravdě, které konkrétní vědomosti je chcete naučit?

- Pokud nevědí, jak dělat to, co je třeba, které konkrétní dovednosti by se měli naučit?

- Pokud chápou nějaké konkrétní principy, ale v podstatě je nepřijímají, čemu konkrétně potřebují uvěřit?

- Jaké formy podpory vaši učedníci nejnaléhavěji potřebují?

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je umožnit účastníkům, aby porozuměli některým základním „formám“, které je možné používat k činění učedníků, a začali psát učednický plán navržený pro typické nové věřící.

☞ OSNOVA LEKCE

- Činění učedníků není omezeno na jednu konkrétní formu — každá forma má své výhody i omezení.
- Hlavní úlohou zakladatele sborů v procesu činění učedníků je připravovat vedoucí, kteří budou zase schopni vést jiné.
- Příprava plánu učednictví pro nové věřící je pro duchovní i fyzický růst sboru nezbytná.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl:

- Rozumět čtyřem základním formám provádění funkcí učednictví.
- Účastnit se přípravy plánu výchovy učedníků, který bude použit při vedení jiných věřících v učednictví.

☞ PŘÍLOHY

5A Plán výchovy učedníků

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Ujistěte se, že účastníci rozumí „akčnímu plánu“. Své plány výchovy učedníků si s sebou musejí přinést na výcvik, až se bude probírat příručka č. 4. Vyplňte si předem vlastní kopii přílohy 5A „Plán výchovy učedníků“, jako kdyby byl určen pro „typického“ nového věřícího. Připravte se, abyste ho mohli promítnout na zpětném projektoru nebo ukázat na plakátu jako příklad pro studenty.

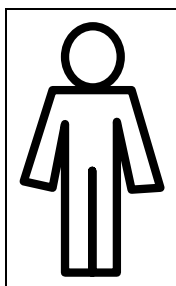
Nechte vyučující sdílet se o tom, co se jim osvědčilo, když byli sami učedníky nebo někoho v učednictví vedli. Požádejte účastníky výcviku, aby k tomu přispěli vlastními poznatky.

Úvod

Dosud jsme se soustředili na *funkce* učednictví. Viděli jsme, že nejdůležitější *funkce* slouží jednomu ústřednímu účelu: umožnit lidem žít životy lásky, víry a naděje. V konečném důsledku jsou takové životy ovocem vnitřní duchovní proměny – obnovy srdce. Tato vnitřní proměna se projevuje novým způsobem myšlení a novým způsobem chování. Mezitím musí člověk vstřebat nové pravdy a naučit se novým dovednostem. Současně potřebuje silnou oporu, aby překonal duchovní překážky. Proto mezi tři nejdůležitější *funkce* v činění učedníků patří: 1) sdělování důležitých pravd, 2) rozvoj nezbytných dovedností a 3) zajištění potřebné duchovní opory.

Nyní stojíme před otázkou *formy*. Jaké struktury a metody bychom měli zvolit, abychom zajistili, že se budou účinně naplňovat funkce učednictví? Existují čtyři základní formy nebo struktury, které je možné při činění učedníků použít. Tyto formy je možné použít současně a nejsou zamýšleny jako vylučné.

I. FORMA PRVNÍ: OSOBNÍ RŮST

Příklad: Ježíšova přímlovná modlitba v Janovi 17.

Prostředí: Učedník pracuje sám. To zahrnuje samostudium stejně jako samostatné děláni jiných věcí, jako je vydávání svědectví, modlitba apod.

Velikost: Jeden člověk.

Styl služby: Samostatné učení.

Funkce: 1) sdělování důležitých pravd, tj. prohlubování porozumění skutečností, o kterých již byla řeč ve velké skupině, malé skupině nebo při setkání jednoho s jedním, 2) rozvoj nezbytných dovedností.

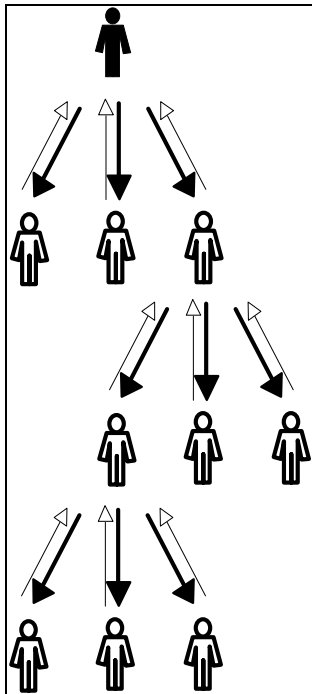
Výhody:

- Člověk může mnohem rychleji získat větší množství vědomostí a zkušeností.
- Čtení se může zaměřit na konkrétní potřeby člověka.
- Vedoucí jsou uvolněni k tomu, aby svůj čas a energii věnovali jiným potřebám služby.
- Učedník se může učit vlastním tempem a věnovat čas přemýšlení a aplikaci.

Omezení:

- Pokud se to neověřuje jiným způsobem, není možnost vědět, kolik člověk pochopil a vstřebal.
- Neexistuje příležitost pozorovat učedníka v jeho službě tak, abyste mu mohli poskytovat prospěšnou radu.
- Stále jsou zapotřebí další druhy duchovní pomoci.
- Neosobní přístup, který vytváří vzor individualismu a ne společenství.

II. FORMA DRUHÁ: UČEDNICTVÍ “JEDEN NA JEDNOHŮ”

Příklad: Tuto formu Ježíš použil v rozhovoru s Nikodémem (J 3) a samařskou ženou u studny (J 4).

Prostředí: Vedoucí nebo rádce se odděleně schází s různými jednotlivci.

Velikost: 2 lidé na setkání.

Styl vedení: poradenství

Funkce: 1) sdělování důležitých pravd, 2) rozvoj nezbytných dovedností a 3) zajištění potřebné duchovní opory.

Komunikace: Dvojsměrná komunikace. Rádce přijímá zpětnou vazbu od svého učedníka.

Kdo slouží: Většinou rádce. Avšak měl by přiřadit velkou prioritu přípravě a zapojování svého učedníka do služby jiným.

Násobení: Každý rádce by měl mít učedníky, kteří se učí vést jiné v učednictví, jak je znázorněno na obrázku výše. Tito učedníci se budou učit „pozorováním“ a „děláním“ pod dohledem. Také je možné zajišťovat vzdělávací semináře.

Výhody: V mnoha případech je individuální setkávání jediným způsobem, jak zjistíte, co se s člověkem duchovně děje. Mnoho nově obrácených poroste pouze tehdy, věnuje-li se jim individuální pozornost.

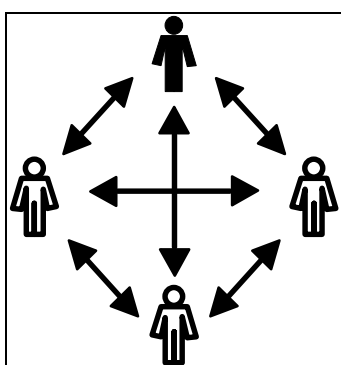
- Je zde maximální příležitost dát člověku pomoc, kterou potřebuje.
- Vyučování a příprava se může zaměřovat na konkrétní potřeby jednotlivce.

- Je zde maximální příležitost pro zpětnou vazbu, aby se zjistilo, kolik člověk rozumí a přijímá.
- Je zde maximální příležitost pomoci člověku uvést do praxe to, co se učí, a pomoci mu zapojit se do služby jiným.
- Vedoucí může snadno rozeznat a připravovat lidi, kteří mají schopnost konat službu jednoho-na-jednoho s jinými lidmi. To vede k násobení této služby.
- Je to skvělá struktura pro vyučování dovedností.

Omezení:

- Jeden člověk nedokáže naplnit všechny duchovní potřeby jednotlivce. Lze tomu však čelit několika různými setkáními jednoho s jedním.
- Vedoucí může sloužit na úrovni jednoho s jedním jen několika lidem. Násobení nových rádců je kritické.

III. FORMA TŘETÍ: SLUŽBA SKUPINEK

Příklad: Tuto formu Kristus demonstruje při své rozpravě v horní místnosti, která je zaznamenána v Janově evangeliu 13-16.

Prostředí: Buňkové skupinky, skupinky nedělní školy, skupinky studia Bible, modlitební skupiny, skupiny domácí církve, výbory atd.

Velikost: Méně než 10-15 lidí.

Styl služby: Napomáhání. Cílem vedoucího je pomáhat ostatním ve skupině k vzájemné službě. Vyučování není jedinou formou služby.

Funkce: 1) sdělování důležitých pravd, 2) rozvoj nezbytných dovedností a 3) zajištění potřebné duchovní opory.

Komunikace: Komunikace je vícesměrná.

Kdo slouží: Každý ve skupině.

Násobení: Každý vedoucí skupiny by měl mít pomocníka, který je připravován, aby se stal vedoucím skupiny. Tento pomocník se bude učit „pozorováním“ a „děláním“ pod dohledem. Také je možné zajišťovat vzdělávací semináře.

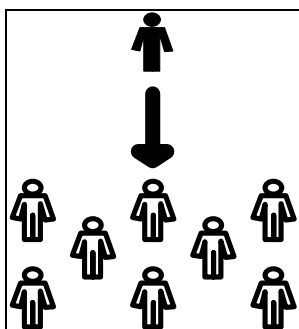
Výhody:

- Na vedení skupiny je možné použít méně kvalifikovaných vedoucích.
- Každý se může zapojit. Komunikace jde více směry. Každý má příležitost používat a rozvíjet své dary.
- Je možné snadněji rozpoznat lidi s darem vyučování nebo jiným darem vést. To usnadňuje násobení služby.
- Je zde větší příležitost pro zpětnou vazbu, aby se poznalo, nakolik lidé rozumí a vstřebávají.
- Je snadnější zaměřit vyučování a výcvik na skutečné potřeby členů skupiny.
- Je mnohem větší příležitost porozumět hlubším duchovním potřebám lidí ve skupině a poskytnout jim pomoc, jakou potřebují. Je větší šance pomoci jim uvést to, co slyší, do praxe.

Omezení:

- Má-li být v malých skupinách zapojeno velké množství lidí, je zapotřebí mnoho vedoucích. (To je možné vyvážit, pokud je skupinka využita jako půda pro přípravu nových vedoucích.)
- Mnoho lidí nebude sdílet své nehlubší duchovní potřeby ani před malou skupinou. Je-li skupina smíšená (muži a ženy) může tam být ještě menší otevřenost.

IV. FORMA ČTVRTÁ: SLUŽBA VE VELKÉ SKUPINĚ

Příklad: Příklad ze života Pána můžeme najít v Matouši 5-7 – kázání na hoře. Petrovo kázání Židům o letnicích ve Skutcích 2 je dalším pěkným příkladem.

Prostředí: Kázání během shromáždění, nedělní škola, velké skupiny biblického studia, semináře atd.

Velikost: 15, 30 dokonce 100 lidí a více.

Styl služby: Vedoucí většinou přednáší.

Funkce: Hlavní zaměření je na sdělování takových životně důležitých pravd, které jsou významné pro většinu lidí ve skupině.

Komunikace: Většinou jednosměrná – od vedoucího k posluchačům.

Kdo slouží: Vedoucí. Služba plyne jedním směrem – od vedoucího ke zbývající části skupiny.

Násobení: Vedoucí by vždy měli připravovat nové lidi na konání takové služby. Učedníci se budou učit „pozorováním“ a „děláním“ pod dohledem. Také je možné zajišťovat vzdělávací semináře. Nejschopnější účastníky je možné vybrat pro formálnější přípravu.

Výhody:

Je zapotřebí menší počet kvalifikovaných vedoucích/spolupracovníků na vyučování velkého množství lidí.

Omezení:

- Kromě hlavních mluvčích má jen málo lidí příležitost použít a rozvinout své dary ke službě.
- Tento přístup není příliš užitečný pro přípravu budoucích vůdců. Pokud se nenajdou jiné prostředky přípravy vůdců, bude obtížné službu násobit až do fáze vzniku hnutí zakládání sborů.
- K dobrému vykonání této služby potřebujete někoho, kdo je obdarován jako učitel či kazatel. Často je obtížné najít dostatek schopných lidí.
- Jednotlivý vedoucí nemá všechny potřebné dary k naplnění všech duchovních potřeb skupiny.
- Je málo příležitostí ke zpětné vazbě, takže je těžké vědět, kolik toho lidé pochopili a přijali.
- Je málo příležitostí rozumět hlubším duchovním potřebám lidí v takové skupině a poskytovat jim podporu, jakou potřebují. Je malá šance pomoci jim uvést do praxe to, co slyšeli.
- U většiny posluchačů je sklon k pasivitě.
- Nikdo neposkytuje pomoc vedoucímu.
- Je-li toto prvořadá forma služby, pak většina lidí nebude duchovně zrát. Vedoucí se často přepracují, protože mají příliš málo spolupracovníků.

V. PŘIPOMÍNKA

Vaší prvořadou úlohou zakladatelů sborů v procesu činění učedníků je rozpoznat a vést v učednictví potenciální vedoucí. Ti budou zase vést v učednictví další (2Tm 2:2). Když přemýšlíte o potřebách vašich učedníků, pamatujte, že lidé mají různé styly učení. Například někteří lidé se nejlépe učí ve skupině, jiní jsou dobří samouci a další potřebují individuální pozornost. Součástí vašeho plánu výchovy učedníků by mělo být hodnocení, jak se každý člověk učí nejlépe, a jak mu poskytnout učednictví.

OTÁZKY K ZAMYŠLENÍ, OPAKOVÁNÍ A APLIKACI

1. Jaké „formy“ většina sborů ve vašem prostředí nejčastěji používá k programu učednictví pro své lidi? Jak účinně byly tyto formy použity k zajišťování potřeb mladých učedníků. Jaké potřeby nejsou naplňovány? Jaké formy si myslíte, že by byly k naplňování těchto potřeb nejvhodnější?
2. U kterých forem je pro vás jejich používání nejpohodlnější? Ve kterých formách se necítíte dobře? Proč?

AKČNÍ PLÁN

1. S využitím přílohy 4A „Plán výchovy učedníků“ připravte různé plány pro každého člověka, kterého v rámci své služby zakládání sborů vedete v procesu učednictví.

Hotové plány si musíte vzít s sebou na další lekci týkající se učednictví, která se uskuteční v rámci příručky č. 4.

Plán výchovy učedníků

Tato příloha vám poskytuje pomůcku k přípravě praktického plánu, jak pomoci učedníkům k duchovní zralosti. Tato duchovní zralost se měří vnitřním růstem osobnosti, růstem ve vztahu s Bohem a růstem ve vztazích s ostatními lidmi. Očekává se, že jste již začali přemýšlet, které jsou nejdůležitější pravdy a dovednosti, které musíte vaše lidi a zvláště nové věřící naučit. Také jste probírali, které druhy podpory jsou pro nové věřící nejpřínosnější ve světle jejich obvyklých duchovních potíží. Nyní musíte naplánovat, kdy a jak budete učit konkrétní pravdy a dovednosti během příštích dvanácti měsíců a také jak budete poskytovat nezbytnou duchovní pomoc. Bude také zapotřebí přemýšlet o prostředcích pro násobení služby.

Měli byste sestavit plán pro každého člověka, kterého v rámci nově zakládaného sboru vedete v učednictví. Je-li to možné, měli by lidé, kteří jsou ve stejném týmu zakládání sborů, pracovat na vytváření tohoto plánu společně.

Na následujících stranách najdete dva pracovní listy pro rozvinutí plánu výchovy učedníků. Vyplňte první z nich, 5A.1 „Co potřebují noví věřící vědět a dělat“ jako obecnou osnovu určenou pro nové věřící ve vaší službě zakládání sborů. Druhý pracovní list, 5A.2 „Individuální plán výchovy učedníků“ byste měli použít jednou pro každého člověka, kterého vedete v učednictví. Tam napíšete konkrétní principy a dovednosti, které se váš učedník musí naučit. Pracovní list 5A.2 použijte k tomu, abyste se rozhodli, jak a v jakém pořadí budete tyto věci vyučovat.

Při vyplňování těchto pracovních listech nezapomeňte na tyto kroky:

- Určete, které formy (velká skupina, malá skupina, jeden na jednoho, individuální) jsou nejvhodnější pro pravdu / pojetí / přesvědčení nebo zvyk / dovednost, které chcete naučit. Nemusíte používat všechny čtyři formy učednictví.
- Často je moudré používat opakování. To znamená, že člověk bude vystaven podobným pravdám nebo dovednostem několikrát v různých podobách. Například můžete kázat o určité pravdě v neděli ráno a pak se zabývat osobní aplikací této pravdy v malé skupině nebo na setkání jednoho s jedním.
- Určete pořadí, ve kterém by se pravdy a dovednosti měly učit. Často existuje logická posloupnost, kterou bude zapotřebí dodržet.
- Otázkami, které jsou pro duchovní přežití člověka nejdůležitější, byste se měli zabývat raději dříve než později.
- Rozhodněte se, jaké existující učednické materiály – pokud vůbec nějaké – chcete používat. Pokud jste se pro nějaké rozhodli, můžete do vašeho pracovního listu napsat příslušné názvy lekcí nebo kapitol. Podobně uveďte materiály, které budou vyžadovány pro individuální studium.
- Každý řádek v pracovním listu 5A.2 představuje jeden měsíc. Do jednoho políčka můžete uvést několik předmětů. Například mezi setkání jednoho s jedním v prvním měsíci můžete uvést různá témata, kterými se budete každý týden zabývat (např. osobní čas s Pánem, jak se modlit, jak se vypořádat s hříchem). Na druhé straně se můžete rozhodnout, že v šestém měsíci strávíte celý měsíc jedním tématem, jako je např. příprava osobního svědectví.

Spolu se svým týmem zakladatelů sboru použijte pracovní listy 5A.1 a 5A.2 k tomu, abyste rozpoznali potřeby a vytvořili plán výchovy učedníků pro každého člověka, kterého chcete ve vašem zakládaném sboru vést v učednictví. Tabulku vyplňte pravdami a dovednostmi, které budete učit.

Pracovní list 5A.1 — Co potřebují noví věřící vědět a dělat

POKYNY:

- Uved'te, co potřebují noví věřící **vědět** ze všeho nejvíce, aby mohli žít úspěšné životy plné lásky, víry a naděje a aby efektivně sloužili ostatním. Které pravdy nebo principy musejí pochopit? Mnohé z těchto věcí budou přesahovat pouhé intelektuální znalosti — půjde o hluboké osobní přesvědčení, které si ponесou v srdci.
- Uved'te, co potřebují noví věřící **dělat** ze všeho nejvíce, aby mohli žít úspěšné životy plné lásky, víry a naděje a aby efektivně sloužili ostatním. Mnohé z těchto věcí budou návyky, které by si měli osvojit. Mnoho z nich se bude také týkat schopností, které se musejí naučit.

	Co potřebují VĚDĚT (pravdy nebo principy či přesvědčení)	Co potřebují DĚLAT (návyky a schopnosti)
<p>Aby žili své životy v jednotě s Bohem a v lásce k němu</p>		
<p>Aby žili své životy v lásce a jednotě se svými rodinami a ostatními věřícími a budovali je v Kristu</p>		

	Co potřebují VĚDĚT (pravdy nebo principy či přesvědčení)	Co potřebují DĚLAT (návyky a schopnosti)
Aby žili životem víry		
Aby žili životem naděje		
Aby efektivně sloužili ztraceným		

Pracovní list 5A.2 — Individuální plán výchovy učedníků

_____ Jméno člověka

Měsíc	Osobně	Jeden na jednoho	Skupinky	Velká skupina
1				
2				
3				
4				
5				

Měsíc	Osobně	Jeden na jednoho	Skupinky	Velká skupina
6				
7				
8				
9				
10				

Měsíc	Osobně	Jeden na jednoho	Skupinky	Velká skupina
11				
12				

Nad čím byste se měli zamyslet:

- Kdo bude vyučovat / školit / kázat na úrovni velké skupiny?
- Kdo povede skupinku?
- Kdo bude s člověkem pracovat na úrovni jednoho s jedním?
- Jak budete připravovat vedoucí tak, aby se výše uvedené služby násobily?
- Uveďte, jakou další pomoc kromě vyučování budete poskytovat (např. povzbuzení, modlitbu, vzájemné vyznávání hříchů atd.). Jak ji budete poskytovat? Kdo to bude dělat?

Diskusní seminář o učednictví

PRAKTICKÉ OTÁZKY SPOJENÉ S UČEDNICTVÍM

☞ CÍL LEKCE

Účelem této lekce je umožnit zakladatelům sborů reagovat na všechny úkoly z této části výcviku a na další praktické otázky spojené s učednictvím.

☞ ŽÁDOUCÍ VÝSLEDKY

Po zvládnutí obsahu této lekce by každý účastník měl...

- Rozumět v širších souvislostech praktickým otázkám spojeným s výchovou učedníků.
- Více respektovat tvořivost, která v rámci Kristova těla přispívá k řešení starostí spojených s učednictvím.
- Mít silnější přesvědčení o důležitosti hodnocení a plánování v procesu učednictví.
- Mít v ruce počáteční písemný návrh plánu k vedení věřících, kterým slouží.

☞ DOPORUČENÍ PRO INSTRUKTORY

Člověku zodpovědnému za organizaci tohoto modulu kurzu oznamte, že si všichni účastníci musí přinést vyplněné Plány výchovy učedníků, aby mohli být k tomuto modulu připuštěni. Tento materiál bude základem diskuse v první polovině lekce.

Koordinátorovi tohoto modulu kurzu také oznamte, že k účasti na semináři o učednictví ve druhé polovině lekce by měli být připraveni všichni instruktoři. Během tohoto času otázek a odpovědí byste se měli zabývat praktickými otázkami z řad zakladatelů sborů. V případě, že zakladatelé sborů nemají otázky, měli by instruktoři být připraveni vyjádřit se k otázkám obsaženým v této lekci.

Na průsvitku pro zpětný projektor zhotovte prázdné kopie **Plánu výchovy učedníků** (z přílohy 5A v příručce č.3), které byste vyplňovali během diskuse ve velké skupině. To se může stát, pokud by diskuse v malých skupinách nebyla uskutečnitelná z důvodu nedostatečně splněných úkolů. Je nutné, aby účastníci kurzu prošli tímto procesem a zvažovali otázky a pořadí jednotlivých složek učednictví. Abyste co nejlépe využili čas vyhrazený pro tuto lekci, je důležité, aby se účastníci rychle přesunuli do skupin o pěti až osmi lidech.

Zakladatelé sborů by měli mít po ruce vyplněné **Plány výchovy učedníků**, které zhotovili během nebo po probrání příručky č.3.

I. DISKUSE V MALÉ SKUPINĚ (1/2 HODINY)

Vyhradte půl hodiny na to, aby účastníci mohli reagovat na proces a výsledek přípravy plánu výchovy učedníků pro jednotlivce a společenství. Určete někoho, kdo diskusi povede (vodítkem přitom mohou být následující otázky). Snažte se do diskuse zapojit každého.

- Bylo pro vás toto cvičení prakticky užitečné ve vaší službě? Jak?
- Jak jste stanovili pořadí, ve kterém se budete zabývat jednotlivými tématy?
- O kterých prvcích následné práce (rozvoj dovedností, myšlenek nebo hodnot) se domníváte, že musí být obsaženy v prvních měsících života nového křesťana? Proč jsou tak důležité? Jak je v životě věřícího nebo sboru možné co nejučinněji rozvíjet _____ (vyberte jeden z prvků)?
- Jak jste se osobně přesvědčili o důležitosti _____ (otázky, pravdy, dovednosti nebo pojetí)?
- Jaké formy vám nejlépe vyhovují?

- Snažili jste se vyvážit formy tak, aby se nestalo, že se jedna nebo dvě z nich používají nadměrně nebo se naopak přehlížejí?
- Co děláte pro to, aby se rozšiřovalo dílo přípravy učedníků tam, kde jste? Jak připravujete „ty, kdo činí učedníky“?
- Co uděláte příští týden pro to, abyste své učedníky posunuli kupředu ve víře, naději a lásce?

II. DISKUSE VE VELKÉ SKUPINĚ (20 MINUT)

Obecně můžeme očekávat, že praktické skutečnosti v rámci služby spolu s podněty z prostředí výcviku vytvoří v zakladatelích sborů hlad po tom, aby se o výchově učedníků dozvěděli více. Pokud se však budou zdráhat klást otázky, mohou jejich chuť povzbudit následující body.

- Popište událost, příhodu nebo činnost, která vám na počátku vašeho křesťanského života rozhodujícím způsobem pomohla na vaší cestě s Kristem.
- Kterou důležitou pravdu byste předali těm, kdo začínají činit učedníky?

III. SHRUTÍ (3 MINUTY)

Toto je poslední lekce o učednictví v kurzu zakládání sborů. Během těchto lekcí jsme se snažili upozornit na strategickou důležitost činění učedníků při zakládání sborů. Dívali jsme se na učednictví z hlediska základní péče o obrácené a z hlediska přípravy Kristovy věčné nevěsty, A viděli jsme zde jsme cíl činění učedníků. Mluvili jsme o potřebě hodnotit současný duchovní stav jednotlivce a sboru. Nakonec jsme představili nástroj pro plánování praktického naplnění této potřeby a vytvářeli příležitosti k dalšímu rozvíjení a diskusi o těchto plánech.

Povzbuzujeme vás, abyste dál přemýšleli o učednictví jako cestě k rozmnožení výsledků vaší služby v životech ostatních a k násobení počtu pracovníků, kteří zasáhnou vaše vesnice, čtvrti, města a země pro Krista.

AKČNÍ PLÁN

1. Ve světle diskuse, která proběhla v rámci tohoto semináře, znovu projděte a zhodnoťte plány výchovy učedníků, které jste vypracovali po projití příručky č.3, pro každého člověka, kterého vedete v procesu učednictví ve své službě zakládání sborů. Na základě tohoto semináře proveďte potřebné změny zmíněných plánů. Pamatujte, že plány, které jste vytvořili, nejsou neměnné – budou (a měly by) se měnit s časem a dospíváním vašich učedníků. Své plány pro výchovu jednotlivých učedníků pravidelně procházejte a upravujte.